

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Institutionu dialecticarum. Pars tertia

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

Reduplicatiue

habere similitudinem et in hoc sensu non
 est ratio quia non tu denotat rationem rationem
 habentem similitudinem, sed albedinem. Et simi-
 litudinem reduplicatiue, et sic denotat rationem
 quatenus sub qua potius convenit. Et in
 ratione in ista ratione, et visibile. ubi ista pars in
 sumpta reduplicatiue et notat rationem quatenus
 sub qua potius convenit. Et: rationalitas non
 quod similitudo visibilitatis.

Pro complemento et non libere Perchemenius
 propter hanc signaturam an propter de futuro certum
 genti habeant determinata necessitate vel futu-
 ralem, sed quod in ista certum futurum excedere
 videtur illam alibi similitudinem et tractatum.

io. Janu.

INSTITUTION DIALECTICARVM PARS TERTIA

o. Confid.

... in hoc sensu non
 ... denotat rationem
 ... similitudinem
 ... et sic denotat rationem
 ... quatenus sub qua
 ... potius convenit
 ... et in ratione
 ... in ista ratione
 ... et visibile
 ... ubi ista pars in
 ... sumpta reduplicatiue
 ... et notat rationem
 ... quatenus sub qua
 ... potius convenit
 ... Et: rationalitas non
 ... quod similitudo
 ... visibilitatis

Dubium
 Quia
 Argum

Argumentum est
 ... quatenus sub qua
 ... potius convenit
 ... et in ratione
 ... in ista ratione
 ... et visibile
 ... ubi ista pars in
 ... sumpta reduplicatiue
 ... et notat rationem
 ... quatenus sub qua
 ... potius convenit
 ... Et: rationalitas non
 ... quod similitudo
 ... visibilitatis

Consideratis istis q̄ ad rām et rām mentes quāta
fructure in debant restat ut de alijs de q̄ dicit
curry de in media deferant. ad eam n. oia
ni z. Superiorily partily di dta redierunt et ordina.
Quia uero oia q̄ in hac parte tradi solent
ni rōe argumentatis conveniunt priy de
illa q̄ sit, agem; et postea ad rōes Descen
dem; Eorum fundamenta petentes ex lib:
p̄ioni dicit, ut in proemio nro q̄m̄simy.

Dubium Primum

Quid sit Argumentatio.

Argumentatio ē oratio in qua ex una vel
plurily p̄rtib; alia sequi denotat ut
Hoc dicit ut meliy intelligatur enocandū
ē nō memoria illud q̄ supra dicim; de ter,
hā mentis orat. Quod illu sit q̄dam
ratiocinatio seu r̄furreq; in quo uia ex alio
inferat. u. g. si es de cad. et tu ē aut, Petrus
ē hō, q̄o Petrus ē t̄uit; in quo neu t̄m̄ uq̄ hēu,
d̄im; ut, nec t̄m̄ in d̄icam; alijs q̄s ut nō
esse

Dofio Argtais.

Argtao ē d̄iſt
curry.

et in hoc loco
notat q̄m̄ p̄tina
e alio mem.
ad d̄iſt d̄icandū
conuenit q̄s
bile. ubi illa p̄tina
d̄icandū ratiocinatio
q̄s: ratiocinatio
brom Archimedes
q̄s de p̄tina
q̄s ratiocinatio
capit h̄m̄m̄
q̄s ratiocinatio

VTION
ICARUM
RS
IA

Bona Matris.

Matris e illa in qua confusione solitur fieri
ex antecedente pp. peculiariori connexionem
quam cum illis habet. illi, & arguitur facta
ni peculiariori matris. Et nota matris intelligitur
ppres, qby constat arguitur.

Bona filialis.

fructus arguitur e illa in qua unum miserit ex
alio pp. restam dispositione quae terminari
inter se hnt et qd recte matris colligendi
unum ex alio. Unde suprag fil qd ppres ex
qby arguitur confu eis in se sint facta: qua vero
arguitur fil bona, et fructus. qto qd agit de bon,
malitate confu e non e cur addu de veri,
tate vel falsi facte ppres; sed attendi debet
mody colligendi et miserandi non exculis
n.g. hanc arguitur, et lapis e dury, et hnt lapis
qd et hnt dury. Est legitima et fructus arguitur
pp restam terminam dispositione et bonu mo,
viam miserandi unum ex alio, q mody in qua
unq; matris recipiat pp bona efficiet arguitur
et figs in tali arguitur admissio qd misas
non miny tenet admittere con sequas, qua
ni ab ipa arguitur ubi eos ppres sunt venis
fina. n.g. in ista, et aut e amens sensibile
et hnt aut, qd et hnt e ni sensibile
nisi forte ubiq; sit in fany, tunc n. negan pe,
berit: sed figura et forma sylogistica
fctm se talis e nati, ut hnt qd vae utraq;
adstrigat ad eadem end a confu tam si admi,
ferunt ppres.

Cursu item binerum arguitur Dubiu exoritur
an arguitur mala fil simpliciter arguitur: n. g.
ista; Petrus e ally; qd Petrus e doctus. et videt qd si
Petrus
doctus
nam

Dubiu an arguitur
mala fil simp.
pliciter arguitur.
x. quod fil non

Arguta bona
si manet bona.

Nec et arguta bona, pot fieri mala sicuti pro
verbo pot fieri falsa. sed cumq si e semel bona,
semper e bona: et bona arguta e bona.

Veruntamen vere argutis vel confusa, pot
accipi sicuti eadem usq, tam bona qua mala
arguta. hinc mala non sit simpliciter talis
sicuti dicta e.

Quia vero ad cognoscenda veritate, vel ma
ximum argutis multa condicet cognitis
veritatis vel falsitatis propter, nec ois
pendere quidnam ad veritate propter aliq,
vix reprob. Et notm q ut aliqua pro
catoga vero sit, plerq, assignent sine con
ditiones.

Primo Condicio
nes bonas pro
Catoga.

2o Condicio.
Vt supponat or
tra ma.

3a. Vt propterea sit vera, nihil q extrema
supponat et q eodem supponant aut
verificentur in ista exigentia proprietatum
logicarum. Unde huc pro. huc e docty, vera
e: huc vero falso; huc huc docty. qo quam,
nis extrema supponant vel verificentur
tu non supponant et verificentur e eodem
sicuti existant proprietates logicas si pro
distributivas. quare convenit circa extre
ma propter affectu, ne aliqd fiat extra argu
tas alius proprietatis logicas.

2a Condicio.

2a Condicio. Ad veritatem propter negare
sufficit si alterum propter non supponat, vel si
utrumq, supponit, non tu e eodem. ut
n.g. haec, vera propter. Petrus non e Petrus,
quamvis n. extrema supponant

non tu

non tu q eodem. et hinc de vera. Antis
non curat. qd formellus non supponit
fctm dictu supri.

De Veritate opium chrysteam iam dictu
e supra. Quare plenti nil de illis dicam.

Vnum tu argu e, q contra iam conditionem pt
obici; huc opio, Or e pna divina, e actua et
vera; et tu futu et pntm non supponunt q
eodem. qd illa qd conditio non petiq ad veri-
tatem pnti actua. ma. qd confy. pntent.
qbut nim. fctm n. illiq opio, Or se. fuppo,
nil q ta psona, et neu q opio dnt na, qd non
supponunt q eodem.

R. Cum D. Thema, Illam opium in vivit
qre vera, pp primam fnti pti citationem et
infini tam tran pnd eubia, seu volenti
tatem pta dnt na cum Patre. licet
pp expli ita d' pnti chent neu supponat
q eodem. Sed huc res Theologicu e.

Circu id quod diximus, com arguam con-
stare ante cedente, con sequente, et nota illud
advertendum e, q in diversis aspectu diverso
omne ista colligunt. In argu n. conditionali
illud e aut q mediate seq rictum pntiam
(Si). Altemu vero, sine ante cedat con-
iunctioem, sine sequat mediate, et con-
sequens, ut huc arg. Si tu volat, tu titt alas.
Vel tu titt alas, si tu volat. Huc ultima e
aut qd mediate seq cu iunctioe conditio,
nalem, Si, . Illa pnt na vero e consequens.
Et idem

Obiectio contra
iam Conditione.

Notatio de
tribus Notis il-
lacionis.

etiam dicitur in
libro 3. argu
quibus, pnt bon
Dubium
Quotna-
cies bon
mendis

Justo hinc dicitur
arguam. In
Rationem.
Seco reliqua causali et
quod pnt arguam b
vntionem a. cotu
Supping. Enthymem
Dilemm
Arguam e Arguam
qnti et reu
intra plura
vntione e Arguam
vntionem et alte
vntio lib. 2. pnt
vntionem, qd se

itemque arguens qd alia consequentem
sunt intentum.

Post has dices ad huc alia qd qua arguat
dividit in probabilem et necessariam. Potest a.
arguat probabilis vel necessitas ex duplici
causa convenire.

1o Ex parte consequentis et illius. 2o. Ex parte
premissarum et consequentis. loquendo
de necessitate 1o modo, nota consequentia
et illius, est arguat fuit et necessaria quo ad
illam, qd in illa se consequens videtur
ex antecedente ratione bono dicitur qd missam
Unde arguat probabilis quo ad illam solum
habet locum in arguat materiali, ut patet in hac
materie, 2o dicitur filium. Licet in hac materi
arguat et aliquid consequens sit necessaria ratione materiae
v.g. Petrus hic, 2o Petrus est, etc. Loquendo vero
de arguat necessaria et probabilis in ratione acceptio
ne sui utraque habet locum tam in materiali
quam fuit arguat; qd arguat probabilis
ex parte premissarum et consequentis, et illa
autem aut et consequens sunt probabilis. Arguat
vero necessaria et illa qd constat propriis
et consequentibus necessariis. Sed tales
patet experientia. Ex qd.

Ex his fuit arguat qd sunt clara nec
magnum ingenium ad huc: qd non vero mai
in seent explicat.
Syllogismus qd est huiusmodi fuit qd
speciatu dubia non est explicanda.
Enthymema vero facile est si cognoscit ex
est de se. In nota et Enthymema posse fieri

Divisio Arguat
in Probabilem, et
Necessariam.

Quis Arguat fuit
et necessaria quo ad
illam?

Arguat probabilis
qua?
Arguat necessaria
qua?

Explicatio
quarundam
Argumentati
orum.

in qua ascendit
ex alio inferitur
arguat in qua
obligatam
habet misericordiam
tu eris misericors
in qua te
a nullo ad alia
idem iam
in, vel ut
angustia
4 ha. 2o
invenit
o in ha
alios
o consistit
ex qd
in qd
arguat
e qd
plurimi
ad arguat
equum
videtur
ntum. Et
si vero
2o

Descensus vero contra ad cognoscenda falsa
 tam quod est ordinata, n.g. falsitas huius
 quod, sicut hoc est lapis, statim cognoscitur quod
 sit descensus dicendo quod rite hoc est lapis. et
 iste dicitur. si enim falsum fuit illud cum quod
 falsum esse debet. In quo descensum non est
 cum singularia enumerare, dicendo dicitur
 de singulis, nempe ad falsitatem quod
 cum subiectis una quodam subiecta continen-
 tam, esse falsam.

Descensus ordinatus
 ad falsitatem
 cognoscendam.

Ascensus et Descensus quatuorplex.
 Copulativus et Copulativus. Disiunctivus
 et Disiunctivus.

Ascensus et Descensus
 quatuorplex.

Quod dicitur, ut intelligatur, dicitur quod illa
 coniunctio copulativa (et) dupliciter
 posse accipi. 1o Copulativa; 2o Copulativa.
 Copulativa primitiva, quod coniungit duos terminos
 in, et non quod, ut quod dicitur, Petrus et Paulus
 curamus. Copulativa primitiva quod con-
 iungit plures, quod. ut. Petrus et bonus, et dicitur,
 mori et regere. Eodem modo potest accipi
 disiunctiva pariter. (Vel) potest non accipi
 potest quod tunc coniungit duos terminos: n.g. Petrus
 vel Paulus et Lupinus. Disiunctiva quod
 vel Paulus disiunctiva. hoc supposito descensus
 vel descensus copulativus, quod quod quod
 lang. n.g. iste ignis calidus est, et iste ignis
 calidus est, et iste ignis calidus est. quod est et
 non calidus.

Coniunctio copu-
 lativa, et, dup-
 liciter.

Copulativa.

Particula dis-
 iunctiva, vel,
 et primitiva, et
 disiunctiva.

Disiunctiva.

Ascensus vel
 Descensus Co-
 pulativus.

Per

Et non amplius q' ascendens vel descendens copula
huius scilicet respectu termini supponendis
distribuitur, ut veritas p'p'ris agnoscatur.
u.g. iste ho disputat et iste ho disputat, et sic
de singulis ho'is ho' disputat.

Ascendens vero et descendens Copulatus hoc no
habet, sed ut ex respectu termini supponen-
tis collectivi. u.g. isti et isti et isti et sic de
aliis, sunt duodecim tota Chri. go oes
sunt duodecim tota Chri.

Disiunctio uero Ascendens vel Descendens plenaria
et respectu term: supponendis determinat,
nata. u.g. iste ho' hoc currit, vel iste ho' cur-
rit. go ho' currit. vel quodam ho' currit
Ascendens vero et descendens disiunctus ut ex
respectu term: supponendis confuse.

u.g. si uelint disiunctio descendere
in hunc grad. Oes ho' te ait, si cetero go
uel q' hoc uel hoc, uel hoc ait. Ibi descendit
iste ho' respicit term: suppo: confuse. licet
et disiunctio descendens vel ascendens, sit
quod respectu term: suppo: determinate
nata. uel iste uel iste ho' currit. go ho' cur-
rit.

Non in conueniens uidetur h'c aliquid de modis apti
in p'p'ris hypotes, Copulatiuis et disiunctiuis dicere.
Et in primis in Copulatiuis tres sunt modi ar-
gumentandi.
primus, et tota Copulatiua apta ad quambilibet
ex partem, bene licet arytam. u.g. bene ualeat
Paulus uerit, et Paulus mouet; go Paulus uerit, go
Paulus mouet. et tunc huius r'ndes esse ista, ya uel

Duo modi argu-
menti in p'p'ris
hypotes?
i. modus.
in Copulatiuis.

ignis caliginis
ha calig: d.
ate ite tota
mi
gnis caliginis
deus
gnis. et sic et sic
Disiunctio
descendens
u.g. iste ho' disputat
go ho' disputat
ally, go uel
ally.
Disiunctio
iste uel iste
disputat. Per
tut, go uel
atium et disiunctio
uentibus
nitas numerat
ary ascendens
t. iste ho' disputat
ey nif
ista uel
gnem
id, uel
as, iste ho' disputat
y una

propter veritatem copulationis petiti ut ambobus ei
partes sint verae.

2. modus.

Secundus modus est. A, tota certa negata cum affec-
tibus unius partis ad negationem alterius fructus, bene hi,
et arguuntur. n.g. bene valet. Non Petrus scribit, et
Paulus scribit. Sed Petrus scribit, ergo Paulus non
scribit.

3. modi in Disiuncti.

1. modus.

In Disiunctivis fructus 2. modi arguendi.
1. modus est. A tota disiunctiva cum negatione unius
partis ad affirmacionem alterius bene licet verum.
n.g. bene valet. hoc est aut, vel Angelus & lapis
Sed Angelus non & lapis, ergo hoc est aut. Et iste mi-
ser, quales tam in disiunctiva propria, quam in propria.

2. modus.

2us modus est. A, tota disiunctiva ad aliquam
eius partem bene valet. n.g. hoc est aut, vel Angelus
& lapis. bene valet, ergo hoc est aut.

3. modus.

3us modus est. Ab Affec-
tibus unius partis disiunctiva
ad totam disiunctivam, bene valet. n.g. Sed hoc
est aut, ergo hoc est aut, vel Angelus & lapis.

Quoniam str.
scilicet fructus,
et quae materiales.

Exemplum. Scrites, et Dilemma
facilem habent sui cognitionem ex data soluta. In
verbalis dista est et quod ex his speciebus arguendis
veritas sunt fructus arguendi.

Syllogismus de
fructibus arguendi.

De Syllogismo certum esse debet quod sit arguendi fructus
si in debitis modis et figura sit dispositus.

Enchiridion Ar.
quae materiales.

Enchiridion non est fructus arguendi, quia consequens
aliquid inferri probabiliter tunc ex antecedente
est potest esse aut verum, et consequens falsum.
n.g. Iste feminat, ergo colligit fructum.

Exemplum materiales
de arguendi.

Exemplum etiam tunc arguendi materiales, et non
fructus, quia potest dari nisi illo aut verum et conse-
quens

... faltem...
... arguendi...
... fructus...
... materiales...
... syllogismus...
... enchiridion...
... exemplum...

sequens falsum. n.g. B. Benedictus tulit patrem,
ter minas, go et tu fores patenter.

Veritas &, et argutus mautes. Illa n. for,
ma Arguti si in ma a pbabili penaf habe,
bit aut uem, et consequens falsum.

Item sonites
argutus matris dr.

Dilemma si frat ex membri repugnans,
hly, et medio carendity & argutus frater,
ninyua n. pt dan ans uent et consequens
falsum. n.g. hoc aut uel q brutu, uel ho, sed
non q ho, go brutu. Et uisq, sed uent
brutu. go ho.

Dilemma arguto
fratris dr.

Inductio tandem si fruct p d'centu, &
argutus frater. in descensu n. bene pp ualeat
a pte uniti complete distributa ad fringu,
lans ptes sub ipsa eadentibus. n.g. Oro planz,
tae uineus, go et amigdalz, Cupressiq, et
alioz plantaz sunt uinentes.

Inductio per
descensu facta
dr arguto fratri.

De Inductione uero q ascensu facta an
sit argutus frater, dubium e. Sed pbabilis qm,
mde e, q inductione factata ascensu sit et
maa ab argu singulari by sufficenter emu,
meritis uel si dia numerus non potit
adhibita constantia ad ipsa pte uentem
n.g. iste ignis calefacit, et ille, et iste, et ille
et sic de singulis ego dix ignis calefacit.
Si dicas dia singularia non cognosci et con,
sequenter numerari non posse, da non cognos,
cendem distimete dia singularia, bene tu
confuse, q sufficit addita constantia, ut n.
Reliquant contineri sub uita pte. Et conse,
quenter sufficit, ut ipsa uentis, qm popit
bone

Inductio p
ascensu fratri
pncip arguto dr.

NB. Constantia
denotat illa uer,
ba. Et sic de sin,
gulis. De quo et
supra sed. 157.

Janiam erat *improbitatem*; q. cuius intelligem,
 ha nota illum *arbitrium* *verum* *conditionate*
 esse vera, in qua *causans* bene inferit ex ante,
 cedente, licet *consequens* sint falsa, n.g. si petrus e homo, et
 si petrus e lapis, tunc dicitur. Illam vero esse falsam
 tam in qua *consequens* non inferit ex ante licet
 res *causans* vera sint, n.g. si homo est, petrus dormit.
 e falsa, q. *consequens* non inferit ex ante. Vnde
 hoc illud *axioma* *platonis*; *conditionalis*
veritas *non* *est* *in* *esse*. id est, in *conditionali*
non *statuitur* *hoc* *sequens* *non* *est*, sed *tu* q.
si *homo* *est*, *alium* *et* *enim*. n.g. si homo natus, tunc videtur.
 ex quo colligit q. in *conditionali* *vera* *con-*
sequens *se* *nece* *inferit* *ex* *ante*, licet *res*
causans *sint* *contingentes*. n.g. si petrus e albus, et
 si homo coloratus. et ratio huius est ista: q. *con-*
ditionalis *in* *ni* *illius* *sumpta* *sic* *vera*
necciam *habet* *connexione* *enim* *seu* *sequente*.
 q. in illa, *consequens* *nece* *inferit* *ex* *ante*,
 et *sequentes* *tales* *causans* *se* *erunt* *in* *manu* *nati*.
 hoc *pro* *notato* *dicimus* q. *arbitrium* *conditionalis*
vera *potest* *probabiliter* *dicere* *arbitrium* *veritas*;
 q. in illa *consequens* *numquam* *inferit* *con-*
tingentes, sed *se* *nece* *inferit* *ut* *dictum* *est*. in quo *con-*
venit *enim* *arbitrium* *veritas*, licet *non* *adeo*
reverte *arbitrium* *veritas* *nuncupanda* *sit*.
 Duo *sunt* *modi* *argui* *conditionaliter*
quod *ab* *affirmante*, ad *affirmationem* *sequentis*
bone *valet*. n.g. si homo est, tunc est homo, q. aut
 e. non tu valet ab *affirmante* *sequentis* ad
affirmationem *autem*: n.g. dicendo, sed aut e, q. homo
 e.

Axioma platonis

conclusio.
Arbitrium conditionalis
veritas et veritas.

Duo modi argui
quod ab affirmante
i. modus.

2us

constat faute ex prima lege.

3a Lex e, in bona sequa si ante e, enim, consequens est esse verum, nec sufficit esse verum. probat hoc rae. quia alias propter dari ante verum et sequens falsum, et te otra iam Reg: qd si ante verum, conse, quens est et esse verum. probat aut. Anon. si te verum, se te verum, uti de spiritu nec, sanis supra dicimus; illud si: se esse verum, propter ante esse falsum, qd ex ante vero, propter se consequens falsum, qd diffi culter admitteretur.

Lex 3a

4a Lex e in bona consequa si ante e impossibile, consequens non pot esse in possibile. Probat. qd in possibile se falsum, possibile vero pot esse verum. si qd sequens in possibile propter se ex ante possibile, propter et ex vero ante se consequens falsum, quod sibi negt.

Lex 4a

5a Lex e in bona consequa. si sequens e contingens, ante non pot esse verum probat hoc. qd ante verum, se te verum, consequens vero contingens pot esse falsum. qd consequens contingens non pot esse verum. probat consequa; qd alias ex ante vero propter se consequens falsum.

Lex 5a

6a Lex e, ex ante contingenti no potest

Lex 6a

ab opposito consequentis ad oppositum antea.
Nihil tu e contra. n.g. bene ualeat, tu uir,
nil go mouet. non mouet go non uirrit.
Non tu ualeat ab opposito antea ad oppositum,
tum consequentis dicendo. non uirrit go
non mouet.

Circa quem modum aduertit q. q. tu no ualeat
ab opposito antea ad oppositum consequentis,
intellegit q. q. arguat formam in terminis
non convertibilitily. si n. in convertibilitily
fiat recte, et ualeat ab opposito antea, ad
oppositum consequentis. n.g. e ens, go e nem;
non e nem, go no e ens. Et st. non e
ens, go non e nem: q. ab opposito antea
ad oppositum consequentis.

2us. Modus arguend. e: Quid quid infer,
fuit ex consequente ut et inferri ex ante.
et ex quocumq. inferri aut, inferri et consequens.
n.g. hoc aut, go e uirrens: si ex hoc consequens,
h. inferri, go tu e corp. adem inferri inferri
ex illo ante, si: hoc aut, go e corp. Simi,
lites si ex alio ante nempe hoc e ante; no
ferret hoc, hoc e aut, ex eodem modo inferri
consequens, go e corp.

Circa tam legem q. dubium quare ex imptu
fuit ex falso inferri fuy uerum, unum tu ex uero
non inferri fuy falsum, ut dictu in ja lege. non n.
videt merit rae unig qua ulterio, unum
falsum ague consequens uero, ac non falso.
P. Ratione sitra spe duplicem. ja, quia rae
boni pfungit ex integra caa. falsum uero unum
si q. d. uero matu mety ex quocumq. parti
cuc

Nota de converti-
bilitily.

2. modus.

ja
Obiectis contra
tam legem.

culam defectu natiuitatis. Ita Ratus. Quia q. ex
 m. p. p. b. i. l. i. s. e. i. f. a. l. s. o. p. r. o. p. t. i. e. s. e. q. u. e. n. s. d. e. m. i. n. e. n. t. e. q. u. o. n. e. m. i. n. d. u. a. q. i. n. n. a. s. f. a. l. s. i. h. a. c. n. o. n. o. p. e. r. e. t. e. f. a. l. s. u. m. e. s. t. q. u. o. d. q. u. o. d. a. p. p. r. e. n. s. u. m. a. n. t. i. s. e. t. e. a. a. p. p. r. e. n. s. u. m. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. s. q. u. o. d. a. d. f. a. l. s. i. t. a. t. u. m. i. p. s. i. u. m. q. u. o. d. f. e. n. s. u. m. n. e. m. i. n. q. u. o. d. a. d. v. e. r. i. t. a. t. e. m. i. n. p. r. o. p. t. i. e. c. o. n. t. e. n. t. e. r. u. m. q. u. o. d. n. i. l. e. t. a. l. i. u. d. d. i. c. e. r. e. q. u. a. m. s. i. q. u. o. d. a. d. m. i. t. t. e. r. e. t. a. l. a. n. t. i. s. i. n. b. e. n. e. a. r. g. u. m. e. n. t. a. d. e. b. e. a. t. e. t. a. d. m. i. t. t. e. r. e. c. o. n. s. e. q. u. e. n. s. q. u. o. d. e. x. t. a. l. i. c. o. n. c. e. p. t. o. a. n. t. e. f. e. y. t. u. r. u. g. i. n. h. a. e. a. r. g. u. m. e. n. t. a. t. i. o. n. e. l. a. p. i. s. e. n. i. n. q. u. o. d. h. o. e. t. l. a. p. i. s. q. u. o. d. h. o. e. n. i. n. q. u. o. d. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. v. e. r. a. o. p. t. i. m. e. i. n. f. e. r. t. e. x. a. n. t. e. q. u. o. d. e. m. p. r. o. p. t. i. e. n. i. h. i. l. n. a. l. i. u. d. s. u. b. t. r. i. n. d. u. t. a. n. t. a. p. p. e. r. t. i. s. t. e. s. y. l. l. e. g. i. t. i. m. u. m. q. u. a. m. s. i. q. u. o. d. a. d. m. i. t. t. e. r. e. t. a. l. a. n. t. i. s. t. i. n. e. a. n. t. e. t. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. q. u. o. d. i. n. t. r. i. n. s. i. c. a. c. o. n. n. e. x. i. o. n. e. m. e. d. i. i. u. n. e. e. x. t. e. r. n. i. t. a. b. i. l. i. t. y.

2a
 Obiectio contra
 iam legem.

Obiectio contra iam legem Arguitur
 ex ante vero, ut scilicet consequens contingens
 qd ex ante vero, ut scilicet falsum, patet con-
 sequa. contingens n. ut scilicet falsum. q. u. o. d. n. e. v. e. r. u. m. a. n. t. i. s. i. n. t. e. f. a. l. s. u. m. s. y. l. l. e. g. i. t. i. m. u. m. e. s. t. h. o. c. n. o. n. e. s. t. i. b. i. l. i. t. u. s. e. s. t. l. o. g. i. c. u. s. e. t. h. o. c. q. u. o. d. a. l. t. e. r. i. u. m. n. i. s. i. b. i. l. i. t. u. s. e. s. t. l. o. g. i. c. u. m. a. n. t. i. s. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. c. o. n. s. e. q. u. e. n. s. v. e. r. u. m. a. b. s. o. l. u. t. e. c. o. n. t. i. n. g. e. n. s. p. t. n. e. p. t. e. n. i. s. i. b. i. l. i. t. u. s. e. s. t. n. o. n. e. s. t. l. o. g. i. c. u. m. q. u. o. d. e. x. a. n. t. e. v. e. r. u. m. p. t. f. a. l. s. u. m. c. o. n. s. e. q. u. e. n. s. c. o. n. t. i. n. g. e. n. s.

¶ Illud consequens, ut inferitur ex ante qd
 necessarium, qd reddidit hunc sensum, alio n. s. i. b. i. l. i. t. u. s. e. s. t. h. a. b. e. n. s. l. o. g. i. c. a. m. e. t. l. o. g. i. c. u. m. q. u. o. d. e. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. s. i. c. u. t. n. e. v. e. r. u. m. e. s. t. q. u. o. d. h. o. c. h. a. b. e. n. s. a. l. b. e. d. i. n. e. s. i. t. a. l. t. e. r. i. u. m. q. u. o. d.

... illud qd
 ... n. s. i. b. i. l. i. t. u. s. e. s. t. h. a. b. e. n. s. l. o. g. i. c. a. m. e. t. l. o. g. i. c. u. m. q. u. o. d. e. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. s. i. c. u. t. n. e. v. e. r. u. m. e. s. t. q. u. o. d. h. o. c. h. a. b. e. n. s. a. l. b. e. d. i. n. e. s. i. t. a. l. t. e. r. i. u. m. q. u. o. d.

quod si illud quod dicitur videtur hunc sensum
 ego aliter videtur scire se abrogatorem habere
 legem, et legem in proprio quod dicitur abrogans, sed ut si non
 bona confiterentur. et pro quod dicitur abrogans, sed ut si non
 dicitur inferitur ex ante, quod visibile sumit in maiori
 magis ample, quam in conelatione cum
 in maiori absolute a fine in consequenti
 vero decipiat quod visibile existente quod bona
 argute non licet. /

Contra 3. legem obicit hoc modo: Hoc
 bona confiteri, dicit dicit, Petrus peccatum
 ego petrus et peccatum, vel petrus peccabit.
 ante et necrum, et hoc confiterens, et mentem con-
 fringens et multo peccato necrum, ego 3a Reg.
 fallit, in qua dicitur et ex ante necrum, de
 beat se sequens necrum. quod hoc ante
 sed necrum et ab. quod et pro de tentis, et ut
 tentis non et potentia. quod hoc pro
 Adam fuit, in modo necra. sequens a.
 ego mere abrogans et ab et i. quod et libet
 hoc dicitur, Petrus peccatum, Petrus tu ad
 hoc libere et abroganter peccabit. poterat u-
 nem peccare. ego illud sequens et mere con-
 fringens, et ego ex ante vero et se confes-
 quens abrogans, et ego etiam Regula.

R. Ad hoc argum, nam 3am Regulam
 debere intelligi de peccato vero simpliciter.
 in peccato vero argueret ante non et fringit,
 sed necrum, sed hoc ex supra, si aut hoc pro
 Adam fuit non et simpliciter necrum, aliter
 quod eterna veritas, et hoc fuit false

3a
 Obiectio contra
 3am legem.

R. Ans necrum esse
 ex supra. non fuit
 nisi ultra quod hic peti.

antequam Adam existeret. In forma quo
 p^o Ans in hac p^ote & necesse, distinguit
 ans: simpliciter, nego ans. ex sup^ote,
 concesso ans. et p^obat antea tunc conuin
 ut hanc necessitatem ex sup^ote. si ubi et
 p^otes, dicit. Omne quod est, p^ote, necesse est q^{uod}
 intelligi non simpliciter sed ex sup^ote. Et
 tunc negatis consequentiam, q^{uod} Regulam
 intelligendam de necesse simpliciter.
 Eodem modo intelligenda est 5^a Lex,
 in qua diximus q^{uod} si p^osequens est p^osequens
 ans non pot^{est} esse necesse, in p^ote & n. de
 ante simpliciter necesse, et non de necesse
 ex sup^ote.
 P^obat et dicit ad hoc argum^{tu}m, si hanc p^ote
 habet aliqua boni facte in ea et p^osequens
 esse necesse ex sup^ote non simpliciter, quia
 tenet est in se; sed quatenus subest anti. Et si
 argum^{tu}m nullam habet vim; ex ante n. necesse
 inferri p^osequens necesse, non simpliciter sed
 ex sup^ote.

lib. i. De iher.
 c. 6.

4^a.
 Obiectio
 Contra 6. legem.

Contra 6^{am} Legem in qua diximus
 ex ante contringenti non p^ote sequi p^osequens
 nigro. Obi uis hoc modo. Haec est bona
 argum^{tu}m et p^ote; et currens est egyptus, et p^ote
 est currens, q^{uod} dicitur h^{oc} est egyptus. Et tu in illu
 inferri p^osequens nigro ex ante contringenti
 q^{uod} 6^a Lex fallit. Major p^ote. p^obat min. am.
 bonu p^osequens fundi mensi p^osequens et p^ote
 et non necesse, q^{uod} n. currens p^ote egyptus, et p^ote,
 currens

curat plane e
 hoc argum^{tu}m
 p^ote p^osequens
 currens egyptus
 q^{uod} dicitur h^{oc} est egyptus
 et tu in illu
 inferri p^osequens
 nigro ex ante
 contringenti q^{uod}
 6^a Lex fallit.
 Major p^ote.
 p^obat min. am.
 bonu p^osequens
 fundi mensi
 p^osequens et p^ote
 et non necesse,
 q^{uod} n. currens
 p^ote egyptus,
 et p^ote,
 currens

curat plane contingens a.

R. Ad hoc argum, qd licet qdlibet pmi parum
 aut qdlibet pars autem sit contingens, si forte
 se seorsim cupiat. hec n. e. contingens. se
 curans e. egru. sicut dicitur et ista oratio cur
 rit. illud tu pmi parum ambu simul acceptu
 ut sunt una actus, sunt impotentes. Impote
 ti n. qd est curans sit egru, et qd est ho cur
 rat. et consequenter si hoc autem impote, non
 miru qd ex illis inferat q sequens impote, non
 est vero nec dici mag in 6. lege, ex ante
 nota autem contingens sit consequens impote
 cuius utraq pmi parum e. contingens et consequens
 bitis in veritate. Ad vero qd in dicto syl.
 logismo, pmissas sunt qdam contingentes
 tu incompatibiles, hinc e. qd ex illis ante infer
 rat sequens impote hoc n. ans qd qdmet
 incompatibiles, inter antea incompatia
 numeramus.

Eodem modo solus hunc syllogismu.
 Si pro currit, multa visibile currit, qd multa
 visibile e. ho. inferat n. sequens hoc impote
 ex duabus contrariis q simul in veritate sta
 re non possunt ut supra de contrariis. iij. dicitur
 et qd hoc illud hinc pmissas hinc syllogismu.
 raem autem impotens habet, ex quo sequi posse
 sequens impote, libenter concedimus.

Contra Metum arguendi supra usum
 hinc dicitur hoc modo Ad opposita
 autem bene valent in opposita sequentibus

R. Duas pmissas
 que impotentes, non
 contingentes.

Solum dicitur unum
 de alio syllogismo.

5-a

Obiectio
 contra modo
 arguendi.

90

quod ille magis arguendi non s' bene utrumque.
 habet aut. quia bene scilicet hoc currit, quod visibile
 currit. Nullus hoc currit, quod multa visibile
 currit. quia ab opposito antea ad oppositum
 consequentis.

R. Quod hic hoc valeat mutatur, non
 fructus ab opposito antea ad oppositum con-
 sequentis, quod quia scilicet sunt convertibiles
 de se ut dictum est, ille magis non debet rite
 dici, nisi eis in. quia bene valeat ab opposito
 antea ad oppositum consequentis, hoc tu in
 form: nec convertibilitate non scilicet, ut in
 hoc capitulo patet. Retur currit, quod antea est,
 retru non currit quod non movet. quod ergo nul-
 late.

Dubium Quartum

Quid et quotuplex Sit Locus Argu- mentationis vel Arguti?

Ut etiam quae necesse est fructuosi de arguta
 hinc dici solent, brevis et stringens, aliquid
 de loco arguti, Quid, et quotuplex sit, directum
 indicavimus. Ex omni regione et usque ora
 quae hactenus dicta sunt clavicula quaedam.
 Solet a. loci naris deturri. quod.

Loci

Defin. Loca, sicut
Atheos.

Locus @ argumenti sedes.

Hoc definitio Ciceronis e, in suis sermionibus, quae
et explicit sequentibus verbis. Ut v. eam, in
vniuersa abstracta sunt demonstrata ob id,
tato loco facilis e in uentis, sit cum que,
phrasen autem uolunt, locus uospe de bono.
at si diceret. Loca e in qua inuenitur radix
et fundamentum argoi. Probi non hoc mo,
de definit.

Locus e id unde ad propositam
questionem conueniens tra hitur
argumentum.

Defin. Loca.

Utrum alio bona e legitima p. Sed a. lucy dindi
jo p. n. locum q. d. maxima. Et in locum q. d. r.
infra maxima

Loca duplex.
Maxima. et
Diffra maxima.

Maxima e q. p. se nota fidem alio
subministrans. p. se nota e illa q. e
utis terminis ad alio subm. op. t. fidem
alio subministrans q. d. alio, q. d. conti,
nere in se uirtute p. d. aliud. Diffra
maxima e receptantia plurimam
uirtute loca continens plures maxas; ut loca
a. d. d. e, i. uirtute, et auctoritate, et alij. q. d. loca
continent plures maxas seu p. se nota
fidem alio subministrantes.

1. Maxima quae?

2. Differentia
maximae quae?

Omnia namq. alio d. i. uirtute, Nec p. in capient
a. d. d. e, uel a. d. d. e.

A. Defra ad definitum affne boni ualeat p.
argtu, ut ait rate e, q. d. h. e. Et e contra a
defra ad d. d. e. affne bona i. q. d. q. d. ut h. e.
e, q. d. ait rate e.

10. Locus a. d. e.
finitione

A. Defra

A, deſiſte ad deſinitivum et e contra neque bene
valet arguere; ut non eſt rati: qd non eſt homo
non eſt homo, qd non eſt aut rati.

A, negare unius partis deſiſte ad negationem deſinitivi
bona eſt confeſſio. ſi n. una pars negat deſiſte negat
de alia non preſentibus ſi tota deſiſte converſive
ad qm de non eſt deſinitivum. exptm huius e.
non eſt aut, qd non eſt ho. Vel, non eſt rati, qd non
eſt ho; bene valet confeſſio. Vbi tu tu negat
pars deſiſte preſentibus et bene pcedimus ad negationem
deſinitivi. Sed tu vice verſa, a negatione deſinitivi
non valet, ut cum dicit, non eſt ho, qd non eſt
aut, non valet. valet a negatione deſinitivi ad
negationem ſiſtra ad arguatur et eſt tubina
qde in deſiſte, et et vice verſa. n. g. non eſt ho
qd non eſt rati. bene valet. Et item, non eſt rati
qd non eſt ho, exptm et eſt qd non eſt ho. Ad pmi
videlicet qd, qd arguatur a ſiſtra ad genus neque non
eſt bona. ut non valet, non eſt brutum, qd non eſt
aut, non eſt albidum, qd non eſt color. qd non eſt
la.

Item a deſiſte ad proprietatem deſinitivi, bona
eſt arguatur. ut bene valet, aut rati eſt, qd riſibile
eſt. Et et valet a proprietate deſinitivi ad
ipſam deſiſte. n. g. riſibile eſt, qd aut rati eſt.
Tandem in deſiſte arguatur licet et hoc modo.
Quid eſt affirmat vel negat de deſiſte, pt et
affirmari vel negari de deſinitivo. ut n. g. aut
rati eſt album, qd color eſt albus. Et et, aut rati
non eſt niger, qd ho non eſt niger.

Secundo

Secundo bonum
et aliis aliis
conferat pot inſe
et in pmi a bon
distribuit continet
bonum valet arguatur
rati eſt. Et e contra
et eſt confeſſio, ut rati
bonum valet arguatur et
non eſt aut, qd non eſt
dicitur a negatione
bonum valet confeſſio
negat dicitur, ut bonum
non eſt rati vel
bonum valet. Sed tu
unius partis pides,
ut, non eſt rati, qd non
aut non eſt rati, qd non
dicitur deſiſte fund
ſiſtra de deſiſte pmi
a ad pmi arguatur
Et tu ad deſiſte
fateri ſiſtra bona
pt aut eſt, bene valet
tertius bonum
a qualitate pmi
ſiſtra a deſiſte arguatur
negatum pmi a
deſiſte tu regulis et
Regula ſiſtra
nunciat peres ſiſtra

Secundo locus Argoti potest desumi
ex simili alicuius casus similitudinis, in qua multa narrantur
consequa potest inferri. /

20. Locus à Dili
visione

Et in primis à simili ad ipsam virtutem q
si similitudinem continet membra simili deinde
bene valet arguere. ut aut e, go rate, vel ir,
rate e. Et e contra à simili ad simile bona
et e consequa, ut rate vel irrate, go aut e.
Qui modis argoti et validitate negative, ut,
non e aut, go non e rate vel irrate.

Deinde à negae simili, ad negaem simili
bene valet consequa, ut rem dicitur. Et et à
negae simili, ad totum similem bona e q
ut non e rate vel irrate go non e aut,
bene valet. Non tu bene valet à negae
unius partis simili, ad negaem totius simili,
ut, non e rate, go non e aut, non valet.

Quod hinc potest esse ista. qd singula membra
simili deinde sunt inferiora simili, ut
supra de simili. pag. 103. diximus. Ad inferri
a. ad simili negae non bene valet arguere
sed tu ab affae unius partis simili, ad af
faem simili bona e q. ut, rate, go aut e,
bene valet.

Tertius locus argoti potest sumi 30.
ex qualitate ipsius affae vel negae. Unde
sapienter dicitur alibi arguere. Vel ab affa vel
negatione met à regula ad affam cum
alibi in regulis et legibus.

Locus ex quo,
libale qd affa
vel nega.

1a Regula fit. ab affa ad negaem qd dicitur
narrato penes similitudinem et inferri bonum,
bona e

et contra nunc
ut rate. go non e
aut rate.
ad negaem simili
pau nega simili
si tota simili
in tu. septem
vel, non e rate, go
a. Vi tu tu nega
e qd in qd nega
negae, a nega
partis simili, con
non e rate, go
a nega simili
aut e aut, go non e
bene valet. Non tu
unius partis simili,
ut, non e rate, go non e
aut, non valet.
Quod hinc potest
esse ista. qd singula
membra simili deinde
sunt inferiora simili,
ut supra de simili.
pag. 103. diximus.
Ad inferri a. ad simili
negae non bene valet
arguere sed tu ab
affae unius partis simili,
ad affaem simili bona
e q. ut, rate, go aut e,
bene valet.

bona e confessa. Ut hodie ally, bene ualeat,
 go homo nra e non ally. Similiter, hodie non
 ally e ppeo qstia, bene ualeat in hanc negam,
 go hodie ally. Item a negata e ad affirmam,
 natiato pto definito in nra finit, ut de
 nra finit in finit bona et e sequun.
 captu hinc fit hoc. ho non e ally, qe negun,
 ut paret, bene ualeat in affirmam dicendo, go ho
 e non ally. Item, ho non e non ally, ut
 hanc affirmam, ho e ally, ualeat bene. Hi in ja
 sequuta mutat potun finit in nra finit,
 in ra uero, nra finit potun, mutat in finit.

Loco a genere di,
 tributo ad spem

A genere non di,
 tributo ad spem.

Nota Qdam.

A genere distributo ad quemlibet eiq spem bona e
 sequuta, ut bene ualeat, et aut currit, go ho cur
 rit, nullu aut currit, go nullu ho currit.

A genere uero non distributo ad spem sub distincti
 one tu et bene ualeat, nec tu ad spem certam et
 determinata, ut, aut currit, go ho uel brutum
 currit; nec ualeat, go ho currit.

Circa hunc locum sunt ad uerba dno mxa
 pa e, qd go dr aut remouet a genere distributo
 et dr met remouet a qualibet eiq spem. ut et aut
 e qstia, go est ho e ally. nullu aut e nra, go nul
 ly homo e niger. Item de quacumq; e cunctias
 remouet a libet eiq spem: Ut nullu lignu e aut, go
 nullu ho e lignu. uel nullu lignu e ho.

A spe uero ad genus regne non ualeat affirmam, ut non
 e ho, go non e aut. confessa bona non e q intellige
 de spe determinate pcepta.

A spe ad genus distributa confessa et bona non e,
 ut si ho currit, go et aut currit. ualeat tu a spem
 ad genus non distributa, ut ho e ally, go aliy aut

collum flem ho
 collum ho hie dr
 et aut
 p hinc a toto ad p
 hinc totu. qe co
 hinc ad hinc ad p
 hinc uera.

Loco a qd a
 et ad p ad p
 ad p ad p.

Prae q. A. Ca m
 e confessa, ut lignu
 na d hinc, p e fe
 tu uel potam; ad
 qe et ut formari
 qe. uel hinc ma
 hinc p hinc ma f

A ca p hinc ad
 et ualeat affirmam. h
 et e contra ad affirmam
 bona et ualeat sequ
 p. hinc mala in lo
 hinc ca p hinc
 hinc exercet p hinc
 canu positu. hinc
 et ca p hinc. extru
 uem p hinc ca
 et dno p hinc; ut
 hinc e ally.

A ca p hinc e
 et ad p hinc uem
 affirmam, mae uem
 hinc ca p hinc

est album sicut non est alius, sed alius est non est album. Ad hoc duo locos arguitur a genere scilicet ad formam. et a se ad genus non reduci consequitur. Quia si a se ad suas partes, et a partibus ad formam totam. Quia est facile formam solent fieri tunc attendat, quoniam partes necesse est non vera.

Quosdam hinc reducuntur.

Locus arguitur a causis ad suos effectus et ab effectibus ad suas causas, plures continens sub se locos.

Locus a Causis ad effectus et ab effectibus ad causas.

Primum est. A Causa materiali ad formam et formam bonam est conservata; ut lignum est, quod potest fieri scammum non dicitur, quod est scammum, quia materia potest se tunc dicitur potestiam; axiomata est hinc formam, scilicet et potest formari. ut quia materia potest esse effectus. sublata materia necesse est potest esse effectus. sine fuerit materia transiens, sine permanens.

1. A Causa materiali. Axiomata.

A Causa formali ad formam et formam formalem bonam et vult arguitur. si. g. albedo est, quod album est. Et est contra ab effectibus formali ad causam formalem bonam et dicitur sequitur. ut album est, quod albedo est.

2. A Causa formali.

2. Axiomata in causa formali sunt tria. Posita causa formali, penitus effectus formali, si tunc salis causa exercet formalem rationem esse hinc effectum et causa formali. effectum tamen positum. Penitus eam spectant esse arguitur illa. Ad hanc ad denominare: ut albedo est in partem, quod potest non est alius.

Axiomata. Quosdam hinc reducuntur.

A Causa efficiente ad formam et formam. et est contra ab effectibus ad sua rem efficiente bonum vult arguitur, mox enim sit causa necesse est. Axiomata hinc causa factiva sunt. sicut dicitur hinc notari quod

3. A Causa Efficiente. Axiomata.

causa duplex.
causa necessaria.

causa sufficiens.

quod posita causa sufficienti non se ponat esse
si n. e. sufficientis tm, non bene se valet ab ope
ad ipsam. Causa necessaria efficiens illa
quod sine esse operari potest, et esse e contra
negat esse sine illa. ut lux respectu diei.

Causa sufficientis e illa, quod sine esse eadem
esse non potest, esse tu bene sine illa. ut ingulatio
e causa sufficientis mortis, quia illa sine morte esse
non potest, mors tunc esse illi, bene potest esse sine
illa. Ex hoc facile patet quia ratio si cito
possumus arguere, a causa efficiens sufficienti
ad finem operari et ab esse ad finem eorum.

Hinc referuntur
Actus et Potentia.

Ad hunc eam efficientem probat potentia
reprehendi sui actus, q. vere illa effectus potest
ut. et de potentia ad actu esse non e bona operari
ut Petrus potest currere, ergo Petrus currit, non ualeat
ualeat tu bene negare, ut Petrus non potest currere,
ergo non currit.

A. Causa finali.

4. In Causa finali arguere possumus hoc modum.
1o A, sine ad media, bona e consequentia. ut
finis e potestas, ergo media sunt possibilis.

De operari.
De fine finis.

2o A media ad finem bona e et sequenti
ut media sunt potestas, ergo finis e possibilis.
Tamen sicut dicitur. e id est q. aliud sit. medicina
necesse illud quod ad finem esse queritur ad
finitum. ut sanitas, in infirmo e finis illi
per eadem accipit formam. ipsum phurmu,
in e medicina, q. ad sequenti a finitatem
ordinat.

Locus ab authoritate.

Locus ab autoritate non parum ad bona
arguere utilis e, si tu attente quod ad: n. g. Actus
dicit q. esse eorum genera. ergo sunt quatuor.
fundat

fundat hoc arguere
concludit et e
p. dicitur. dicitur
n. negare non
non dicit, ergo
in modo arguere
licet non sit
Locus a Sim
us Rhetori potest
Locus vero a
ultra, sed facile
quod sit
Locus a Sim
us Rhetori potest
Locus vero a
ultra, sed facile
quod sit
Locus a Sim
us Rhetori potest
Locus vero a
ultra, sed facile
quod sit

fundat huc argum in hoc uisumate. uultu
pudenti et expti in sua arte uel seris fides
e danda. dictu e affere qd al ab auctorita
te n. neque non uellet argum, ut Parly Hpts
hoc non dicit, qd non e ueru. nulla e qqua
que in modo argo frequentibz uti solent hor,
reber nostri spms, sed plane sophistice.

Locus a Simili a minori ad mai
us Rhetori potius qua Logico examina

Locy a simili

Locus uero ab Oppositis Dialectico
utilis, sed facilis. In quo loco quadruplex
Oppositio reperit.

Locy a Oppo,
sibus quadris,
plex

1a Oppo Relatiua. 2a Contraria. 3a
Privatiua. 4a Contradictoria.

In Opposis Relatiue ab uno relatiuum
ad aliud negat et affe bene uellet argum. ut
pater e, qd filij. filij e, qd pater. filij non e, qd
pater non e. pater non e, qd filij non e.

1. Oppo Relatiua.

Axiomata sunt huc. Posito uno relatiuo,
in pater et reliquum. Remoto uno relatiuo,
ueru remouet et reliquum.

Axiomata.

Contraria sunt duplex alia immedia,
ta, alia mediata. imediata sunt qd sunt
alij mediu, ut aliu et negu. Contraria
mediata sunt, qd hnt alios medios colores.

2. Oppo Contra,
ria duplex.
mediata.

Imediata contraria sunt qd non hnt me
diu, uideu. Iam capax ut faciu et negu agri
uidens et eoru repectu actus. In his obo
nis imediate bene uellet a negae unig ad
affaem alterig. uel ab affaem unig ad negaem
alterig

imediata.

alterius. n. g. hoc aut e. sanum, go non e. agnum.
 iterum, ha aut neni sanum, go e. agnum.

In Contrariis tu mediatis bene videtur ab affectu
 unius ad negationem alterius non, e. g. tra, ut bene
 videtur, panis e. alby, go non e. niger. non tu
 videtur panis neni e. alby, go e. niger. ratio huius
 e. ista, quia panis potest esse flavus, aut alterius,
 loris q. inter albedine et nigredine medius.

Oppo Primativa. 3.

In primative oppositis bene et valde arguitur
 a negatione unius ad affirmacionem alterius ut petrus non
 e. videns, go e. cecus. et et petrus e. videns go
 non e. cecus. vel petrus e. cecus go non e. videns.
 qui modus tu quod si debet esse respectu facti ca
 panis, si n. istum capax non sit priuacionis, vel
 potentie aut habilitatis, dabitur aut neni et consequens
 falsum. ut si dicerem, lapis non e. videns,
 go e. cecus, nulla esset consequentia; lapis n. non potest
 videri cecus, licet illi non sit visus, quia non e.
 istum capax visus, priuacionis vero se respicit,
 ut aliq. istum capax sua forma qua priuacionem
 sed lapis tunc est esse negue non videns.

Oppo Contradictoria. 7.

In Contradictoriis qualiter valeant
 argui ex ipsis quod de omni non colligi potest,
 videtur n. bene solum veritate et falsitate eadem
 ab affectu unius ad negationem alterius, et e. g. tra
 ut petrus salus e. neni, go petrus non salus
 e. falsum. vel e. g. tra, petrus non salus e.
 neni, go petrus salus e. falsum. bene e.
 consequentia: et ratio huius debet desumi ex fun
 damentis de contradictoriis. fol. 168. quod
 nequeunt esse vere, nec falsae simul.

A Conim,,

A. Coniungatis bonum et dicitur arytum
 sunt a. coniungata illa, quorum unum ex
 alio studetur, abstractum scilicet: et concretum
 Ut pietas et pax, humilis et humilitas.
 In his si alij coniungat unum unum, potest et
 coniungi unum alio, ut n. g. humilitas
 a laudanda, ergo humilis a laudanda
 Vbi nota quod in his arytum debet servari,
 nisi eadem significatio coniungatur, alias nihil
 laerit usque. ut unum dico turpiter et
 forma, ergo turpis a ferreus, nihil valet
 per negationem aut significationem. Valet quod arytum
 ab aliis coniungatur ad aliud, id est ab
 abstracto ad concretum, et a concreto ad ab-
 stractum in quibus sunt abstracta, n. g. albedo et
 color ergo albedo a colorato. Et in quibus albedo
 a colorato, ergo albedo a colorato. In quibus
 vero accidentibus magis iste arytum locum
 non habet, quare non dicitur, albedo a dulce, ergo
 albedo a dulcedo, ergo albedo tunc accidentem
 liter, non arytum competit dulcedo.

Locq a Coniungatis.

In Coniungatis.
Una et eadem significatio servanda.

Excluduntur omnes accidentales significantes.

Locq a Divinis ad Coniunctu.

Item Artem
Divisum quod?
Coniunctum
quid?

A. Divinis ad coniuncta vel a con,
 iunctis ad diversa utrum bonum potest
 esse arytum, aut quodlibet a distans. Et a. m.
 collegias ergo sunt diversa et coniuncta
 Nota prius quod quod extreme simpliciter
 Artem vocare de extremo diverso, ut
 pietas a alij; cui opponit quod, de eodem
 me, iuncto; ut pietas a homo doctus
 Distans

Regula de
Comunicis ad
Suisa

A Comunicis ad Suisa ut bonu dicitur aptu
certa qd dem Regula sunt notanda a.
1a Regula quocies in pte ginnato sunt
pariter repugnantes, ita ut inter illas ginales
requiritur pte sequat qd dicitur nabi bona
sequit a ginnatis ad Suisa. ut. reg. cada.
ut e ho motus, neu ualeat ad huc dicitur
qd ead auere ho. Hanc reg. adis uerbis
se ginnat qd comunicata gstat ex d. sub
dicitur p se d. pte defiem repugnantis
hunc ad dicitur neu ualeat qd qd, ut in
ante cuncto pntet.

2a Regula qd ginnat si dicitur repugnans
quod ginnatum ueniunt.

3a. Quod haec cadaver inter se dicitur
differant et quocies se totis et gster
si dicitur ginnat, at si dicitur ginnat
ho motus pte dicit de cadaver, qd hanc
ille dicit. alienat a pte ginnat, ut
se. pte illud, qd fuit ho d. rae huius non
repugnans, illi qd cari de cadaver. u.
pugnans a. si ni ginnat pte pte
pignat feruere. Idem e de huius ginnat
imago e ho pte, qd imago e ho. ab uale
uale a. dicitur, qd imago e ho pte, qd
hunc stat agnoscit ob qd bene et fumi pte
pictura uel figura exteri hanc rae
hanc, et se illo qd dicitur repugnans
pnt ginnat pte.

4a Regula qd pte ginnata ita sunt ca.
affecta

affecteda in ordine ad finem suum, ut unum non sit
 in se nisi ratione alterius, tunc arguitur à communi
 his ad diversa non valet. unq. petrus & mag,
 no phty go e magno, nullate psequitur.
 qd magnitudinis & alterius petrus in ante
 e modo phty quia petrus hnt. modo vero
 non e separabilis à e cuius e modo, nisi un
 interitu sui. bene a. uuldet, petrus & magno
 phty go e phty: rãd iam e data. qd
 phty competat petro rãd sui, et non rãd
 magnitudinis, alij rãtes bene licet ar,
 gari hoc modo.

3a 3a Regula, qd dicitur in phtis conuinctis
 nulla e repugnã, nec ulla unum com,
 petet futo qdã alterius, sed rãtes,
 phty de se, bene e rãra psequitur. ut
 ang. Separat e ho alij, bene uuldet dicit
 go fecerat e ho, go fuerat e alij.

NB. idem dicitur
 de unum de appret.
 Cuius. Res. hnt: R.

Ista qd dicitur sunt de unis sicut et phtis ap,
 phticari pnt appellatij seminum. Eadem
 n. rãd non licet arguari hoc modo. Petrus
 & magno phty, go e magno, p. narra,
 tionem appellat. nec uuldet ut ut phty e,
 petrus & phty, petrus & magno, go petrus &
 magno phty.

Medi argui in suppty, restrictionib, am,
 phty, iam supra fol. 157. tractati sunt.
 Sunt qdã et alij loci mudi, unq. d. fol. 11
 et ual. in facit. sunt, ut longa replicatã ne
 egeant, ut f. i. al. i. q. p. p. q. non qdã rãd.
 Quas ista de leu. dia lectis s. i. f. d. d. d. D. u. s.

Dubiu

Syll

Explic
 Locu Genens
 unq. pht. medi
 pht. ad phtem a
 rãd, uuldet in
 pntes, qd e d
 pntes e geny pnt
 unq. in dicit
 dicitur e dicit
 dicit in hnt dicit

Dubium Quintum Quid sit Syllogismus.

Potissima est argutio Syllogismus quem
Aristes in Priori cap. 1. hoc modo definit. 1.
Syllogismus est Oratio in qua quibusdam
positis aliud quippiam ab his quod
posita sunt necessario accidit eo
quod haec sunt.

Definitio Syllogismi.

Explicitur Definitio.
Locus generis ponitur Oratio, quod licet
non sit immediatum genus sed remotum, ut patet
ex eo quod argutio arguitur et alius pro
oratio, voluit in Aristes eam loco generis
ponere, quia est quod notum, quia arguitur quod alius
situm se est genus proem syllogismi. Nec est in
commodum in de re alius rei genus remotum
collocari, si dicitur inter media explicatur
ut sit in huc alio.

Genus definitio
Oratio.
Genus oratio, remota
hinc.

jo n.

Sele go fens huius parvitas legitime dicitur
fens syllogismi nam apposite respicitur.

Alium quoddam ab his quae praesupponuntur
accidit, hoc est, in syllogismo praeter quod praesupponitur
quod non est collatum, hoc est praeter minus: et
maius: necesse inferri et cludere.

Ultima punctura, scilicet: et quae haec sunt,
ipse Aristoteles explicat dicentibus. Dico autem quod
haec sunt, per haec convenire scilicet: conclusionem;
ut non sit necesse aliter extrinseci ter-
mini indigere. hoc est, ut non sit necesse
aliquem alium extrinsecum terminum: aut praesupponere
advenire. quibus verbis satis clare in-
firmat Aristoteles, conclusionem debere constare
ex terminis, subiecto, et praedicato; quod fuerit terminum
utriusque praesuppositum aliter indigentia aliter,
nisi terminum, quod fieri quidem non potest nisi
terminum adueniens fuerint terminum quod
convenit cum uno medio termino, ut
necesse sit conclusionem sequi ex his quae
praesupposita sunt.

Qualis autem debeat esse haec dispositio aut
connexio cum medio termino postea
explicabitur, per distictam huius figuram
et modum syllogismi. In hac etiam
disticta figura, huius in radice continentur.

Nota hinc circa factam explicationem
syllogismi, extra accipi per totum illud aggrega-
tum est 39 praesupposita, ex maius: minus: et conclusionem
et sic

Explicat Aristoteles
Aristoteles explicat
ab his praesupposita
sunt necesse accidit
eo quod haec sunt.

Nota dupliciter
accipi syllogismi.
i. modus.

Ubi q meliori intelli gentia Nota 10 quod
3a mensis opao stm albertu magna, ut
pellaq dixerit finitoe traducta à motu q,
grasius autis, in quo suo sunt nera.
nempe tem: à que in eis pib motu, et tem:
ad quem fit motu. Sic go in libetis ab unig
cognie, ad alteru cognem, relati circuntra
et motu qdam dixerunt, ex quo seqq ad
diferentia igni pluralitate cogniti.

3. mensis opao q dr
Diferentia q ruit
ab Alberto nota,
ta sil.

Nota 20 Duplicem pesse distingui dixerit, 2.
sum mity. Successionis unu. Causali,
tatis alteru.

Duplex Diferentia,
sq intellecty.

Diferentia successionis in ppe tr dixerit,
et fit eum mity aliud et aliud cogniti
fuit muta dependentia uel illud, siue
id fiat q iam paeu, siue q raut mensis.
Per iam qdem ut si dicam mensu. terru,
terra. Et si dicam Rega bonu. Daman
te mity.

1.
Diferentia Suc-
cessionis.

Diferentia Causalitatis e dixerit à cognie unig
ad cognem alteru eum q uad am leaen,
dentia posterioris cognitiomis à priori; ut cum si cam
Petrus est homo. Et petrus q aut.

2.
Diferentia Cau-
salitatis, q s?

Hic dixerit q tr oprie dixerit; et sytem
optet talem dixerit in uoluit. quia
in illo qd p p p p a plurim cognie, ut
alteru cognem, ex qly ultima dependet
à primis, q dependentia mstru si e denotat
q illum paritatu ratem, qd. à qua par,
eta dixerit, ratiocinac, mity nera rad oia,
cupetur.

Diferentia Cau-
salitatis hui
pedit ad sytem.

Circa q

Discurus nebit
plures cognos
realiter distinc
tas.

2. Post. cog. j.
Platur ju.
à cognis p existente.

2. à motu dylt

Obiectiones
contra defram
Sylgmi.
Obiectio ja.

Curia quod hoc insinuat notm. q ad spm
discurus ff regrang plures cognos realiter di
stinctm. unig contrariu insinuat Scotu. Julphau
ut dicitur.

70 Ex Arte licente. Nem cognem su d. sei plura
discursum fieri ex p existente cognis. sed
existens cognis ff realiter d. p. i. g. m. d.
p. ymentale, go discurus ff reg. vel cognis rea
liter distinctus. hoc ipm et pot colligi ex
d. f. r. Sylgmi.

2. p. bay. De Effa discurus et ut fit qd am unig
ab uno ni aliud, à nete ad ignitu. sed in me
tu nete e q. h. m. à quo fit motu, distinguit
realiter, à termino ad quem, go et in discur
su termino à quo, p. e. cognis am ff realiter
distinguit à termino ad quem, q. e. p. sequens.
Quare si motu cognoscat unum p aliud, sim
pluri rae alij, motu non cognoscat q. discur
su q. de spm discurus e motu ab una cognis
ad aliam, ut go cognoscat q. discurus debet
cognoscere cum motu et ex ore p. nati cum
distin. chone reali plura cognisum.

Contra defram Sylgmi Riccius 70
Sylgmy continet plures oras, go non bono
ut in d. f. r. q. Sylgmy fit p. r. u. in singulari
numero, sed debet d. r. i. Sylgmy à p. r. a. e. t.
omni p. l. a. q. Sylgmy n. p. q. r. a. t. 3. q. p. r. i. t. y. q. u. a. m.
unam, q. o. r. a. m. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m. ut patet in hoc Sylgmo.
ut d. f. r. e. f. u. t. a. t. a. q. u. o. h. o. r. a. t. q. o. a. s. h. a. c. f. u. t. a. t. a.
quoniam patet, defra o. debet explicare ut q. in d.
f. r. i. b. c. o. n. t. r. a. r. i. e. q.

P. Ad hoc argum.

Ad hoc argum.
plures oras
distinctas
cognis
motu
cognis
distin.
chone
reali
plura
cognisum
Riccius 20.
defra
o.
debet
explicare
ut
q.
in
d.
f.
r.
i.
b.
c.
o.
n.
t.
r.
a.
r.
i.
e.
q.

R. Ad hoc argum, quod licet sytomy habeat
 plures causas Causas seu simplices, ut ex
 his patet, negon tūc q sytomy non pnt d,
 in una causa in singulatu numero subten-
 tuca copulativa, ut dicitur aut: pmissa n.
 copulanti una uno medio sem: ycalupie
 unū pmissis q pfectum qllatōna. Ergo.
 pmissa. Disjunctu appellam, una in thy
 gram. Itā sytōm una oracem psummy
 neminare, qy nexū pmissam, et conclusivam
 Unde ad argum in forma disjūti quonā q
 consequens qd non bone dr in dōpō q
 sytōm sit oracē Causa, seu simplice, concedi
 consequam, non bone dr oracē hypōta,
 seu composita, nego consequam.

Itā q simili.

Solent a. duae plerumq assignari ea, quae
 sytomy sicut una orac, et non oracis. qd iam
 q in sinuata, qy unitatem si: medij unū que
 pmissa unū unū, vel qy nexum. 2a. qy uni-
 tatem finis, qd ex pmissis pnt ibi duo
 pntes, ordinamq in unū finem si: in
 unū conclusivam referendam.

Causa qd.

ja. pp unita,
lem medij.

2a. pp finem.

Obiicies 20. Haec dictio convenit aliis
 a definitis, qd non q bona. contra patet
 ex legit bonis definitis. qd hōc ans. hōc dictio con-
 venit enthymemati, sed Enthymema nō q
 sytomy qd hōc dictio convenit aliis a definitis.
 qd hōc ma: enthymema q orac, si qua qd dā
 pntis ubi nō sequit. qd hōc dictio conve,
 nit enthymemati

Obiectio 2a.

R. Enthymema

Excludit Enchy-
mema a syllogismo. i.

¶. Enthymema qd uariis assignatur de fides
partes u. rae syllogis excludit.

Imprimis excludit, per li. qd statim positum,
q. quare partem intelligimus inter r.
primis d. spiritus qd ero caret enthymema
una qd ante contentu.

2. 20. excludit, li. nero seq. in enthymemate
n. non nero seq. consequens ex ante, in
formo aut d. spiritus, si aut in syllogismo in d. r.
c. ex qd facile patet in negat.

i. pri: 2 q. 7.

Dicas enthymema e. uery syllogis ut dictu
e supra fo. 197. Ergo e adhuc conpetit li.
sio data. et omis patet ex h. rae, uti enthy-
mema syllogis in p. factu appellat. qd idem
p. ante a.

¶. Distinguentis ans. Enthymema e. uere
syllogis materialiter con u. ans. s. m. t. r.
neg. ans. et tunc negat consequentia. Ergo
n. assignatu intelligenda e. de syllogismo
formaliter.

Obiectio 3a.

Obiectio 30. Contra istam partem
aliud p. r. m. am. si in syllogis aliud qd
quam sequitur illud qd sit qd clu. s. f. r.
q. clu. s. r. e. aliud u. p. m. s. r. q. d. i. t. a.
p. r. e. a. n. e. r. e. q. n. a. e. n. d. i. t. a. b. i. n. d. i.
q. p. e. r. l. i. a. l. i. u. d. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. u. s. l. e. n. t.
t. y. b. a. t. n. u. m. q. d. l. u. s. i. o. n. e. a. n. t. e. q. d. l. i. p. r. i. m. u. m. i. n.
p. r. i. m. i. s. q. d. n. o. n. e. a. l. i. u. d. u. p. m. i. s. r. e. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t.
p. a. t. e. t. q. d. u. s. a. n. s. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. u. s. t. u. t. i. n. s. d. e. m.
l. e. m. i. n. i. s. d. e. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. u. r. i. b. u. s. q. d. i. n. s. u.
p. r. i. m. i. s. q. d. n. o. n. e. q. d. l. i. p. r. i. m. u. m. i. n. e. s. t.
illu.

illis. si n. diffundere, utae & extrema.
 aut patet in et fytuo.
 Q. Quod licet extremitates et terminus
 gelupinis maneat itidem in quibus
 sis mater, non in fructu. Hoc e, dicitur,
 so modo ordinant in quibus; in corollis,
 frone, maiore n. ptem constituit mai,
 us extremo, qd ptem gelupinis enim
 medii termino; minorem constituit mi,
 no extremum qd ptem gelupinis enim
 medii termino. Conclufione vero con.
 stantur illa duo extrema, ut in hoc
 fytuo. De aut e corp, eis hoc aut, qd
 eis hoc e corp, in quo extremitates
 semp in pmissis coniungunt enim medii
 termino, in qd dicitur vero amba qd
 coniungunt inter se, qd dicitur qd nio qd pmissis
 at qd gelupio dicitur alius ptem, hoc
 e dicitur qd ad pmissis.

Obiicit qd. Centro illas 2. paritas
 vero accidit. in deus n. habere inter se
 aliam repugnanti qd n. verum e, non
 accidit, ut qd hoc, vero e aut, non accidit
 hoc ut sit aut, ut e ytra, qd accidit non sit
 esse verum, qd male dicitur in deus
 fytuo, alius ptem vero accidit qd.
 Q. Quod illa paritas accidit ptem dicitur
 ptem accipit. io v. sit ead idem, qd ptem
 gentes et caputales enunt, et ptem hanc
 varem repugnent. 2o modo accipit, ut
 ptem idem qd fytuo. Ita ut fytuo illis
 paritas

Obiectio qd
 Natio accidit,
 idem qd fytuo.

vera, si pmissa sunt in aliquo modo
et forma representat, vero ex in forma
syllogica inter se concludi. Et de hac re
necessitate in syllogismo et illa veritate
necessaria. Licet in syllogismo constantia
quodammodo naturae de quibus supra
necessitas occurrit, si tamen quod sequentibus
quam quod sequentibus.

Conclusio 8.
Necesse inferri
consequa. non
consequens.

Dubium Sextum Quot et quanam sint Principia Syllogismi.

Syllogismus enim fit quoddam artificiatum
rationis, sua ut habeat principia vera sicut
in artificiatum reale et plurimum, domus u. g. tota sua
principia, alia materia, ut lignum, lapides &
alia forma, ut dispositio partium, alia regula,
tina, et alia et perfectissima. Si quibus syllogismus
quatuor principia mediante quibus exurgit
attribui solent. Materia. Forma. Regula
latina seu dirigentia. et Perfectissima
Principia materia sunt termini et species et
quibus terminis materia syllogismi et struitur. Et haec rursus
sunt duplicia. Alia Proxima. Alia Remota.
Principia materia Remota sunt termini.
Proxima vero sunt Species.

Quatuor principia
Syllogismi.

Principia ma-
terialia

sed
Alia Proxima

Alia Remota.

Principia

Primum igitur Principium Regulatum p
 syllogis affirmis desumptum ex Acte & dicta
 de omni. Quod hoc modo ceteris explicari
 solet. Dicit de omni & c, quid & dicit
 vel dicitur de pto complete distributo, ut
 et de ei & habente sub pto. Vel ut Petrus Hispanus,
 magis ait. Dicit de omni & c, cum nihil sit firmere
 sub pto, de quo non dicitur pto. Nisi dicitur
 de hore, & sit aut; idem et dicitur per dicitur
 de petro, pto Amens, et alius in dicitur
 gubis sub hore, et et de rati, de infibili, et
 alius & pto continet. Hoc principio regu-
 lat, iste syllogis. Ex hore aut, petrus & hore, go
 petrus & dicit. Item, ex hore & aut, et infibile
 & hore, go et infibile & aut. In quo modo pto
 concedat & dicitur pto, et negat pto
 conclusionem manifeste facit hoc pto
 pto pto, dicit de omni. Quid errat et gub
 pto pto lumine nati notu, q ois
 pto pto pto, si: quid t t t t, utro
 & infibile, aut hore, aut aut, go ois hore nisi
 bilis. q n. concedit dicitur pto pto pto
 gub ad nihil et in illis ois horem pto
 infibilem, hore n. veritas pto in illis
 quod si pto negat pto pto, tunc
 q dicit horem pto infibilem, et pto nega-
 bil si horem non pto infibilem. et pto
 quod admittit aliquid pto et non pto
 rati repugnat

Secundum.

Dicit de omni,
 explicatur.

menta sunt quatuor, sed ignis & elementum
quod ignis & quatuor elementa: de hoc hinc
syllogismus est ex eorum forma non completa, et
de hoc dicitur hinc sed supponat collectum in
una suppositione non licet eruptum ad particula,
via Neg. etiam respectu formi nonum singula,
vixit, sicut quasi singulariter supponatur hoc principium

Ratio cur?

Item excludit
Principia Singula
res.

Ratio ista, quia sub illis non potest fieri sub sumptis,
his enim, ut hic, non habeant aliquam formam
formam sub se contentam in quod respiciamus de se
Solvantur in hunc modum principia tunc in quibus
unitate, affinis vel negatis, in quibus forma per se
et complete distribuitur.

Conclusio hoc
in Principium.

Explicitis his duobus Principiis sunt
et alia duo principia lumine naturali nota
quod non tunc ad regulas quod syllogismos expressit
vixit, ut quodam volumus, sed et alios, ad hunc
sunt, si tunc bene intelligantur.

in Pro syllogismo affinis hoc. Quod cum
sunt eadem unitatis sunt eadem
inter se.

Et explicat hoc modo. Quod si due res identifi-
ficantur vel sunt idem alio verbis ad eum
se prompta, tunc et debent identitate
inter se, et esse idem. v. g. quod aut identifi-
cat cum hinc, non n. scilicet distinguit
ab illo, cum hoc actu in cludat aut, et per
et identifi- cum hinc; sed quod per se aut
sunt eadem inter se et quod pro identifi- cum.
unde in illis quod terminis, per hoc, aut.
sunt haec principia talis potest et fieri syllogismus

es

et non identifi-
 cationem in se, qd hoc
 principium falsum. qd max: Retor-
 hō, qd pauly, idēti-
 ficatio scilicet hō-
 et pauly dicitur
 identifi-
 cationem in se, qd non
 fuit argo variis adhibent
 solutiōnes. Quodcumq; dicitur hoc
 principium in divinis locis non habere,
 sed in humanis. Et ideo dicitur qd non
 debet intelligi aliq; qd plane
 incommunicabile, et cum in divinis
 non sit incommunicabile, hinc dicitur
 non bene in fieri primum et falsum esse
 inter se, licet sit idem cum suo
 no. Alij dicunt qd in humanis
 hoc non verifit respectu
 qd plane incommunicabile
 sed in hō-
 intelligi tunc aliq; in
 tunc hoc principium habere
 nis et non divinis
 Principium in hoc tunc in
 in humanis, tunc respectu
 quam singulari verifit
 intelligit. Quare qd expli-
 cationem unius extrema
 incommunicabile, firmam
 ut citati auctores asserunt.

Si vero

la et alia q vultu ita q illud 3. ad quatu
 sum via q gmet accipit. n. q. si ho q
 certitas plurib distritueit et ad equitate sua
 mereq, si petry et pauly identifi carent
 cum hore si accepta, et postea idem
 ficarent inter se. et vae huius iste sequit
 sylym legitime. et de q a ho a petry,
 pauly et q q ho, qo pauly a petry fi
 n. nihil est ho q non sit idem uno petro
 et pauly sit idem cum eo q ho, nero
 sequi q pauly sit idem uno petro.

Quare ad cytra supra allatu R.
 Mny in sylym defectus fa est, quia
 illud 3m si opia divina, non ad equitate
 sumit et sum via q gmet, q tu ad veri
 ficatem huius principij nero petry. qo ten
 tui illud 3 plurib certitate quate textu e
 opia divina ut tunc plul cytra. Per n. e
 opia divina, et talia a opa divina.
 In forma qo concepra ma. et min. negas
 his consequentiam. Laborat n. iste sylym
 defectu ipso magno, q ni illo textu illud
 q tui vae medij, non distritueit et ad
 gnate accipiat. Si nero illud textu ac
 cipit complete et ad equate, conclusio le
 gitime potest inferri ex promissis regula
 tis q hoc pmissum, hoc mod: De q
 o opia divina e. Per, talia e opia
 divina, qo talia e Per. Conclusio recta
 inferri

infertur per hoc primum quod dicitur, sunt eade
universi. sunt eadem inter se. in actu
capiti eadem factum. Licet in hoc syllogis
ma: sit falsa, et tunc haereticu.

Ex his et potest responderi facile ad conser
maem; concedendo quod petrus sit ho, et
paulus sit ho, negatur tamen quod petrus et paulus
sint illud ho si: in quo petrus et paulus
identificandi non sunt. Distinctio
completur ad ad equate.

Obiicies 20 Contra primum argu
dici de omni. In hac parte vis ho uer
vit, et dici de omni. et tunc sumere aliquid
sub isto, de quo non dicatur potest, ergo hoc
primum cum sua explicata non sub
sit. ma: patet: patet enim. Adamus sub
nisi sub hoc isto, ho, et tunc de illo non
verum est quod uerum est, falsum est u. Adamum
uere, cum ipse non amplius existat
ergo sumere aliud, sub isto, de quo
non dicatur potest. Et idem argu pot
ferri de Antichro.

R. Ad hoc argu: quod in epigonalu
epus sit dici de omni hunc existente
et presente, cum sit epus obsequens, et tunc
necessitas iuxta distictum hunc presentis, no
a. iuxta quod argu. Distictum si uel
epus nera: Uide ad argu in. forme,
Distictum quod ma: in hac parte a. dici de ei
tam existente quem presentis et futuro
nego

negatio ma: de
et tunc negatio
ma: sit ista
non dicatur potest
consequenter.

Obiicies 21
ma: primum
nisi nisi
verum nisi
sunt in primum
R. Distictum
ma: et ma:
presentis primum
presentis primum
verum nisi
ma: et ma:
presentis primum
presentis primum

Dubi
Quid
Figura
est

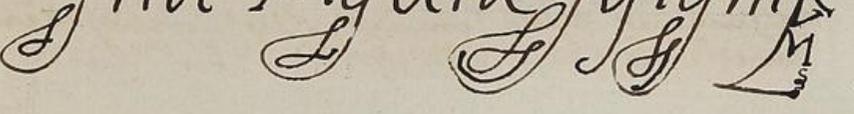
nego ma: de si essente tu, concedo ma:
Et tunc negabis mihi. q. si: alij d. posit. sub.
sumi sub tho. ha. modis acceptis, de que
non dicat potm. et tandem negabis
consequantem.

Obi dies 30. Contra illa principia
simul. propria debent ingredi ubi
sunt principia sed illa propria re
ingred. ut s. truem solum, q. no
sunt in propria.

R. Distingueredo ma: propria for
matia et materia debent ingredi con
suetudinem principia, concedo ma:
propria regulativa seu extrinseca
debent intrare principia, nego ma:
illa a. principia propria extrinseca, in
tra sunt regulativa ppa et extrinseca
non s. q. in q. ingrediunt solum ip.
sunt obtinendo ex modo q. no p. p. et
formam figura et modo ipse con
stituent.

Dubium Septimum

Quid sit Modus et Figura sylgmi, Et quot sunt Figura sylgmi

Post propria

Post propria Regulativa syllogi sequitur de
primis suis similitudine aliquid dicendum.
Sicut et Principia similitudine figura et
modus. Quae duo licet supra in eis
aliquo modo sunt definita. Ut tamen melius
primamque speciem de his tradenda
erit.

Principia similitudine
Figura et Modus.

Definitio figurae.

Definitus a. figura est hoc modo
figura syllogismi est recta Dispositio
inter medium cum extremitatibus secundum
debitam subiectionem et predicamentum.

Definitio modi.

Modus vero est Dispositio hanc primam
secundum debitam qualitatem et
quantitatem.

Generis definitio Dispositio.

In his definitis dispositio locorum generis; Cuius
lura pariter dicitur obtinent. Differt n.
figura a modo in hoc, quod figura
sit dispositio inter medium cum extremitatibus
secundum subiectionem et predicamentum. Modus
vero sit dispositio hanc primam secundum
debitam et qualitatem. Hoc est secundum
debitam, et partem vel unitatem. Ne,
quam et Affluentem.

Nota 1a.

Circa has definitio Notandum est Ex Arte.
Quam syllogismum in ad aequitate tunc sumptum
esse ad duas primas et tribus terminis.
Et cum ex his terminis non possunt fieri
species duae, nisi non terminis his sumptum
ita

ita quod his officii
figurae sunt: h
noti modis
Primum quod
quae memini ut d
res cetero affl
a figurati
liber in maris
in memini. n. g
ita est, quod sit
aut, quod modis. v
Primum quod
hanc sit mem
a sua significati
extremis re
autem dicitur a
in illa figura
modis sunt in re
ma quod in una
ita, si altera re
a figura
Primum quod
ne, nullus loqui
aliqui modo capi
ita memini
quam memini
ita figura
Primum quod
Primum quod
in memini quod
quod sit
ita quod sit

ita quod his officium extremi exerceat, sine
termino potest: hinc est quod ille terminus: his simpliciter
noscitur medium, vel terminus medij.

Terminus hinc, unquam
by de medium

Adm 20. Quia inata triplicem medium
quod medium potest differere cum extremitatibus,
has cetero apte quatuor systema figura
1a figurate illa in qua medium sub
icitur in maiori promissa potest dici
in minori. n.g. hoc autem subita, dicitur
hoc est aut, quod est hoc subita. In hoc systema
aut, quod est medium, vel terminus medij in maiori
promissa. 2a in quo systema subicitur
hoc est, habet rationem subita in minori vero, quod est
quod est, predicatur. Et hoc dicitur medij cum
extremitatibus recte ut prima figura, quod
in illa secundum medium habet propriam rationem,
medij sunt n. vero moderat inter extre-
ma quod in una quod promissa habet rationem
subita, in altera vero rationem potest.

Nota 2a

1a figura

2a figura est in qua medium in utraque 2a figura
promissa predicatur.

n.g. nullus lapis est aut, uti hoc aut, quod
nullus hoc lapis. In hoc systema aut quod dicitur
habet rationem medij predicatur tam in maiori
quam in minori parte. Et hoc dicitur vocatur
2a figura, quod dicitur secundum notitiam
graduum, habet n. rationem potest medium, tam
in minori quam in maiori. Sed predicatur
notitiam, quod medium subita est, quod hoc dicitur
vnde de 2a figura

3a

Afferit A negat E uerū Vniuersaliter amboe.

Afferit I, negat O sed Particulariter amboe.

Et in unoquoque modo sunt tres Vocales.

1^a Designat Maiorem epnem.

2^a Designat minorem epnem.

3^a Designat Conclusionem

Et indicat quales debeant esse Vniuersales se: an Particulares. Negatiuae, an Affirmatiuae

Et sic disponuntur epnes sctm Quantitatem et Qualitatem, quod e epnum mung et officium Modi.

Ad primam figuram spectant primi Bonum Modi.

Barbara, Celarent, Darij, Fierio, Baralipson.

Celantes, Dabitis, Kapesmo, Firi, Lesomorum.

Ad secundam figuram spectant sequentes ~~SE~~ Quatuor.

Cesare, Camestres, Fiestino, Baroco.

Ad ter

Ad tertiam figuram spectant sequen-
tes SEÆ.

Daapti, Felapton, Disamis, Datisi
Bacordo, Ferison

Qui oēs modi ut bene et clare intelligantur
sōm vocalium exigentiam et ut Dispositio
tio Modij etiam facilius immutetur sōm
diversas figuras placuit hūc ad oēs 19.
Modos Exempla proponere.

Et imprimis pro Excepto primi Modi
Prima figura.

Bar Omne aut est substantia

Ba Omnis homo est animal. gō

Ra. Omnis homo est substantia

Ce Nullum animal ē planta.

La Omnis homo ē animal. gō

Rent. Nullus homo ē planta.

Da Omnis homo ē visibilis.

Ri Aliquod aut ē homo. gō.

I. Aliquod aut ē visibile

Fe

Fe Nullum aī est album

Ri Aliguīs homo est aī. gō

O. Aliguīs homo non ē albug.

Modi indirecti ac imperfecti primæ
figuræ cum syllogismis :/:

Ba Omne aī est substantia

Ra Omnis homo, est aī. gō.

Lip. Aligua substantia ē homo.

Ce Nullum aī ē planta.

Lan Omnis homo ē animal. gō

Tes. Nulla planta ē homo.

Da Omnis homo ē rationalis

Bi Aliquod animal ē homo. gō

Tis. Aliquod rationale ē aī.

Fap Omnis hō ē animal.

Esm Nullum brutum ē hō. gō

O. Aliquod aī non ē brutum.

Fris Aligua virtū ē delectabilis

Esm Nullum vitū ē virtū. gō

O. Aliquod delectabile non ē vitū.

Exempla

Exempla pro quatuor Modis
secundae figurae.

Ces Nullum brutum est rationale
A. Omnis homo est rationalis. go
Re. Nullus homo est brutum.

Cam Omnis homo est ratis
Es. Nullum brutum est ratis. go.
Tres. Nullum brutum est homo.

Fes Nullus homo est brutum
Ti. Aliquod autem est brutum. go
No. Aliquod autem non est homo.

Ba Omnis homo est rationalis.
Roc Aliquod autem non est ratis. go
O. Aliquod autem non est homo.

Exempla pro Sex Modis
tertia figurae

Da Omnis homo est ratis
Rap Omnis homo est autem. go
Ti. Aliquod autem est ratis.

Te

He Nullus homo e irratis.
 Lap Omnis homo e animal. go
 Ten. Aliquod aut non e irratis.

Dis Aliquod aut e rationale
 Am Omne aut e vivens. go
 Is. Aliquod vivens e ratis.

Da Omnis superbg e miser.
 Tis Aliquis superbg e homo. go
 I. Aliquis homo e miser.

Boc Aliquod aut non e homo.
 Ar Omne aut e vivens. go
 Do. Aliquod vivens non e homo.

He Nullum vitium e amandum.
 Ris Aliquod vitium e delectabile.
 On. Aliquod delectabile non est
 amandum

Pro nihil:

ex parte sequenti Indirecte, et in Paralipson,
 ut de arte fututa, Est hodie aut, qd aliqui
 fututa et hodie, ubi minus extremitas hodie fututa,
 ead de ma: extremitate fututa nempe.
 Et iste modus inferendi qdusionem voca-
 tur, et nonnullis non recte, qd vno natus
 nihil minus expectabat, quam ut et qd medio
 fututi eiat qd careat de illo in qdusione
 qd de medio fututabat in pmissis. Pate n.
 hodie potulare in deq, ut et qd affirmat
 vel negat de aliquo fututo dicitur hodie affirm.
 orat et per negat de ead fututo qd ten.
 hodie quata inq pmissis fututo explicata.
 fututo vero in qd collecta fututo modo et fututa
 de ea forma, qd medio pmissis fututo de
 medio fututa, vero fututa indirecta,
 et non natus.

Quia vero sit magis vel minus extremita-
 tem oes eodem modo excepto carit quida
 illud esse magis extremita qd fututa de
 medio, alij qd fututa de fututi extre-
 me in qdusione. alij illud ma. ead
 dicitur, qd penum in magis fututo.
 alij demum aliter dicitur. Fututum oio
 fututa, qd fututo potissimum fututo, hodie
 ad tempus referre, non vultur fututo
 existimamus.

Nos qd hodie de re fututam, ut in directa
 claris, illas fututam, et fututa fututa fututa,
 fututa fututa fututa fututa fututa fututa.
 Concl.

In vero in pa figura, dant medi indirecte
 qd ducuntur ut iam videri. non poterimus
 pro non dicta poter accipere qd dicitur
 dicitur pa figura illud esse magis extra, qd in
 qd dicitur p dicitur. sequitur n. q non darentur
 medi in directe qd ducuntur; sed hoc e falsu,
 qd et id ex quo sequi. qd dicitur sequa. magis
 in directe qd ducuntur. ille, in quo magis
 extra poter de maiori extra in qd dicitur, sed
 si magis extra in pa figura, qd dicitur, sed
 qd dicitur nunquam magis extra poter dicitur
 maiori extra. qd non daret magis in di
 rete qd ducuntur in pa fig. magis poter
 ex dicta medi in di rete qd ducuntur, qd dicitur
 magis extra poter dicitur ista e poter dicitur
 sed hoc qd dicitur careat qd nunquam poter dicitur
 magis extra de mai. qd et nunquam in
 di rete qd ducuntur. Quare in dicta medi
 extra addidimus, qd dicitur illud qd vel in
 qd dicitur, vel in ante de medio poter dicitur.
 et hoc qd dicitur medi pa figuram.

Ex hac qd dicitur inferri qd in medi 2a et 3a
 figura non poter reperiri aliquis, qd in
 directe qd ducuntur, cum in illis magis extra
 qd dicitur locu obtineat in qd dicitur, qd in directe
 qd ducuntur. Inferri 2o falsu esse qd dicitur
 dicunt absolute illud esse magis extra qd in
 qd dicitur p dicitur, ut iam ex dictis patet.
 Inferri 3o. falsu illeni sententiam qd magis
 extra absolute dicunt esse illud qd de
 medio poter dicitur. quia n. rae hoc uno helpere
 pot in

sit in 2. d. 3. figura, cum in hac medietate
 sit, ubi erat et utrumque extra quod est in
 illo vero medietate his sed et utrumque extra
 habet erat? Insuper 2a. Verum
 non esse de q. nonnulli opinantur illud
 esse merum extra q. in omni parte cum
 medio coniungitur. Et quod ex illis partibus
 in omni sit merum. Et quod ex illis partibus
 quod ad me placet pro locum obtinet. hoc in,
 quoniam dicitur esse extra. Sed sequitur
 de art. 6. f. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Conclusio 2a. Merum pro
 intrinseca dicenda est illa, quae quae in
 extra. inmer vero illa, in qua
 ming extra.

Hae conditio
 deinde fuit
 et alii q. dicitur
 tunc q. pol
 et proinde ex
 sequitur
Conclusio
 in omni figura
 in f. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Hæc conclusio non agit ptæ. sed ex qdæ,
deutibz facile intelligi pot. sedum notu
q illi q dicunt maiorem ~~esse~~ esse
talem q potest q ferri, magis facile
et tyronu capere ueritate, quæ uere
loquuntur

Conclusio 3a Tres tunc sunt sylly
morum figura hæc e ybra gallennum.
si tuleris credimy. et alios in iores, qdæ
qdam aliquæ figuræ ab his tribz de pte,
tam pmentes.

Sed pbat conclusio 3a ex parte, q tm 3. posuit
figuras; q si qto aliqua fuerit uera, illiq
pcul dubio mentione faceret.

Probatur 2o aliqua uer. qtm supy dicta
uero e magis extm q de medie p dicit, qo
negt fieri ut medim de maiori extro p dicit
et qo negt pmi qta figura: q si aliqua
qpet ueræ illa in qua mediq tenuy
p dicit de maiori extro: aut in qo me,
im pny p dicit ni mai. qdæ, d in qm:
iudicant, sed hoc fieri negt qo. Uerò qdæ
silym in qo medim in pmi qdæ p dicit
et in 2a syllyca, ad iam figuræ pstant,
hæc n. tm pmissas transpntas.

Contra hæc Obiices 1o.

Inmersitas figuram inq ordinata
disponit medij cum extremitatibz sed hæc
dispo qter fieri pot, qo qdæ syllymorum
figura

3. qdæ syllymorum
figuras.

Obiectio 1a.
7. qdæ figuras.

quam non dixerim nullo pacto ostendere
 distm dant figura a pa. sed tm in illa
 transprensio pries; dixerim non mediij
 cum extremitatibus manere ero eandem.
 cum in illa h mediij extrm qdices de me
 dro, et mediu h p dices de mineri extrm
 q tm petit q a figura: sunt postea id frnt
 in illa pte, q 1o loci; sunt in illa, q 2o
 loco pferitur.

Ex qd patet in ultima pphaem, ad id
 ment q dicitur illam si. pntem dixerim
 esse legitimam, et tales syllogismos posse
 pbari q reducti one, tenes vitz ofu
 negamus tales syllogismos esse distm dant
 figuram pferunt a. ad i. figuram, in
 qua pmissis transprensio indirecte et
 non natter qd dicitur de quo modo
 concludenti ram dicitur e.

Obi eies 20. In 2a et 3a figura
 nullum e mediu, qd 2. et 3. figura
 non pnt poni. q figura patet ex pte
 figura, q est dpxo mediij cum extre
 mitatibus. qd dicitur: qd mediu dicit poni
 inter duo extrema, qd in 2. et 3. fig: me,
 cum non ponit in ter duo extrema. qd in
 istis duobus fig: non e mediu.

Q. Distm quibus ans. In 2a et 3a
 fig: nullu e mediu in utriusq negu
 ans: nullu e mediu positiois, conca
 ans, quum distm thons et adhibetis pbari.
 mediu

Obiectio 2a
 Non dari me,
 dicit in 2. et 3.
 figura.

Datum mediu
 Conuentionis
 non a. positio,
 mo in 2. et 3. fig.

Medium positio,
nis quod?

Med: Coniunctio,
nis quod?

Obiectio contra
figuram et Modum,
non esse scilicet
spontaneam sed actio-
nem.

Fig: et mod: esse
dispositum passive
non actum sumptum.

Medium positionis illud, quod ponitur
vere inter duo extrema, et hoc fit in
i. figura. Medium coniu-
ctionis illud quod coniungit duo extrema, et
hoc medium reperitur in vii. figura:
ideoque figuram dixerunt primum figuram
nobilissem esse quod in illa medium est po-
sitione et coniu-
ctione, medium est.

Obiectio 30. Figura et Modus
non est dispositio. quod illam dicitur non esse bene
assignatam. consequenter quodlibet. propter
dispositio actus, sed figura et modus
est actus, quod modus et figura non est
positio. quod dicitur mala.

R. In dicitur medi et figura non sunt
sunt dispositio actus, sed passive remote
et quodammodo disponibilitate medi unum
extremis, et primum forma quantitate
et qualitate sunt, sed et altera forma
quod ex dicitur actus in terminis et primum
reputatur.

Dubium Octavum

Quis sit Modus inveniendi
Medium ad probandam
syllogice quamcumque
propositionem.

medium

Modum inveniendi medicinam ad plura
quam unam affectionem ingenio plane ne
bis p[ro]ferit et Artes, ut patet in 2. Qui ut fa
cilius p[ro]p[ri]e et in proxima redigi possit, p[ro]bat
sunt quaedam documenta.

1° m. 2. Prognostica qualibet p[ro]p[ri]e, et in p[ro]p[ri]e
Reminescunt p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e resoluta, p[ro]p[ri]e
sunt defectus et p[ro]p[ri]e ubiq[ue].

2° m. 2. Prognostica p[ro]p[ri]e debent p[ro]p[ri]e antea,
p[ro]p[ri]e, et repugnancia p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e.

Qui filio dilecto p[ro]p[ri]e ex iam dictis
p[ro]p[ri]e. fol. 93.

Antea dicitur ea q[ue] affue subiciuntur sine
nere sine p[ro]p[ri]e, ut in hac p[ro]p[ri]e in,
p[ro]p[ri]e in h[ab]itu, ans ito in p[ro]p[ri]e q[ue] filii ut v[er]is,
sunt, et in h[ab]itu, mater dilecti filii: mater
et ans, q[ue] a filii ut dilecti, si ut p[ro]p[ri]e

Consequens vero sunt illa q[ue] de his antea
affue p[ro]p[ri]e cantur, ut in h[ab]itu respectu in p[ro]p[ri]e,
aut respectu h[ab]itu.

Deniq[ue] repugnancia dicitur illa q[ue] relictis
q[ue] p[ro]p[ri]e repugnans.

His explicatis ponit Artes quaedam Reg[ul]a
ad inveniendam medicinam cuius voluptas
p[ro]p[ri]e et acco[m]modat.

1° m. 2. in p[ro]p[ri]e am q[ue] p[ro]p[ri]e unitam
p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e in i, medicinam q[ue] filio ans p[ro]p[ri]e,
et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: ut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
in p[ro]p[ri]e

Antea q[ue] no[n]?

Consequencia?

Repugnancia?

Norme Re,
p[ro]p[ri]e ad inveni
endam medicinam
i[n] Regula.
Hecana.

fit et regnans pti, ut si vis plure
multa herem spe lapidem; abrimus
p pti et ut in hunc eandem dicitur. Nulla
tuit e lapis, ut hanc dicit, go nully hanc
Lapis: uti vides aut q e mediu, spe pfer
quens pti hanc si: et regnans pti
Lapidis: Et hanc reg: dicitur et hanc pti,
dem ptiem partem regnam in hanc
et fustis.

5a Regula ad pbandam unitem
regnam in Celantio et Camestres
accipies mediu q fit regnans pti
d' pferens pti. ita pti nulla hanc
spe lapidem q hanc mediu in pti
nulla in pti hanc e hanc, ut lapis e in
Lapiding, go nully hanc e lapis. In Came,
stros nerv. Dps lapis e in pti, nully
hanc q in pti, go nully hanc e lapis,
et hanc regula e ferret in Barroca.

6a Regula, ad pbandam partem
regnam in Helapton, Hattson, Ba
cardo, Fustion, Kapemo, asu,
mediu e mediu q fit regnans pti
d' omis pti, ut si melis pti hanc pti,
go aliqua pti hanc e in pti, acci,
pries p mediu Lapi dem q hanc pti
hully lapis e in pti, ut lapis e pti,
go aliqua pti hanc e in pti.

Regula 5a.
Hebare.

Regula 6a.
Gedaco.

et hanc

Regula 7a.
Fecbas.

et haec vox valet in aliis modis utalis
7a Reg. nunquam sumenda sunt me-
tra p. simul utriusq. extra y. q. uia, sine
q. p. utraque de utroq. extra. Plur.
ga mediu in 7a fig. Semel subit utro-
q. confusum est esse vel ans vel
reynans. in 7. fig. mediu in his sub-
i. ut, in 7a fig. mediu yden his p. ut
sed ex puris affis inhiat fig. in 7a
figura.

Regula 8a.
Hecbas.

8a Regula, Nunquam sumenda
de mediu q. sit ans p. ut, et reynans
7a, nam licet in 7. et 3. figura, me-
dium sit ans p. ut, non tu pot. esse,
reynans 7a.

Regula 9a.
Hecbas.

9a Reg. Nunquam uelut medium
q. sit reynans utriusq. extra, rae
e, ga ex puris reynans nil fig.

Regulae istae assignatae his uerbis
comprehendi solent.

Barbara uim Darij per Hecana
syllogis. abis.

Per Cayeti uero Disamis Datisi: qz
Daraphi.

Casare

Casare per
Celarent.
Hecare Ce
mel.
Hecare: Hecis
de Hecison
Per Celali D
Hecis: Heceres
Nil Hecamen est
In his uim
Quid nota est
p. utriusq.
in his a. b. d.
Heceres, Hec
utrum singulas
gram. utrum
ten. Hecis in f
Dux reynans
extra. Hecis
Hecis uocabi
in his uocabi
is. B. C. D.
Hecis in
C. fig.
Hecis. D. uim
ram p. utriusq.
Hecis

Cesare per Dafenes, Herio, Festino
Celarent.

Hebare Celantes Camustres atq; Ba,
roco.

Hapes: Hrips: Helapt Gedaco Bocar,
do Herison.

Per Gebali Dabitis, Baralip: medium
fili queres.

Nil tamen efficiunt Hebas, Hedas velut Hecas
In his currimus per 6. vocubula, eadem
sunt nota sublate nota supra modum
profitorum.

In his a. 6. dicitur orily, Hecana, Cagedi,
Dafenes, Hebare, Gedaco, et Gebali,
notum singulus eam habere 3. syllabas,
quam ultima graviter dicitur et qualita-
tem 6. syllabis sine centis graviter designant.

Quae resignae signant diphthongum medij cum
extis. Litera A. signat potum guttatis.
Litera vocalis E. signat conlucis oris.

Et his vocalibus ad idem 6. consonan-
tes. B. C. D. F. G. H.

B. signat medium debere esse gregens
poti. C. signat medium esse debere aut
poti. D. vero medium debere esse regu-
nans poti. F. signat medium debere
esse gregens poti
g. mu

G. medum, ans Jti delare spe. H. me.
 Simm delare spe repugnans Jti.
 Quae oia sequentibus versibus denotat
 Prædicat A., sequitur B., C. præit; D. g.
 repugnat.

E. subit; F. sequitur, G. p. volub. H. g.
 repugnat.

Et ut fuerint bona et mala media
 sunt, sequentes versus respiciamus oportet.

Fecana, Cageti, Dafenes, Hebare
 Gedaco.

Gebali stant. Non stant Hebas Hecdas
 et Hecas.

Hæc saluo aliam in ticio sunt in tico
 subobscura, præci vere longis diffi-
 ra. Aliis medi in ueniendi modum
 vel certe idem harum proprietates vel hauri

Nam et jo Proprietate conclusio sine
 questione, vel in certo modo et figuram
 in bœris gduclere, aut p. tuo libitu eligis
 medum et figuram. Si tu eligis figuram
 et medum, elige illam in qua præcipue ystem
 factam concludere.

Ordinarie

Ordinarie ne
 nam in qua
 put. Si uer
 utrumque ni e
 fore, sed n
 reg. poterit r
 e alio. Si in
 hunc ita dicit
 in is figura ma
 uti sui mui
 fite vel nup
 nero in ual a
 part. In ra
 maior oemo
 utraque in u
 nute, uocall
 in ra figur
 inuocatio, et ut
 est in uenien
 tati, gati mi
 hoc generatio
 g. in et p. m
 haurio uer
 medum est h
 utraque, sine y
 ra, ut si m
 utraque, sine y
 g. in et p. m
 haurio uer
 medum est h
 utraque, sine y
 ra, ut si m

Ordinariè vero et luterij, obijam figuram, ram, in qua est generis quatuor pluri-
mit. Si vero tibi istas pferibaf, vide
utrumq; in eo modo pferi potuerit in
ferre, vel non. Key. m. in Danij
m. g. poteris inferri, qd edam hō no
i ally. Si in illo modo pot inferri.

Hinc ita difcorres.

In 1a figura maris incoaf à medio de quo pter
gatis fuis maris extm pter. an a pterefaf,
fue nel negat, ja Vocales designat. mmer
vero incoaf à minore extm de quo mediu
pht. In 2a figura maris incipio à
maris extm, et minorem à minorib; et de
utraq; mediu pter. Vtrum vero affue nel
negue, vocalls docebunt.

In 3a figura maris et mmer à medio
incoaf, et utrumq; extm pter. Pterum gatis
pht in maris, qd e maris extm. ftra in mi,
nora, gati minis extm.

Hæc generatim habebis p ai p pte negua,
q in ai p mtra negua mediu debeat
extmo vngnare. In ai vero p pte affue
mediu debet habere uligua q neni entia unu
extmo, fuis ystem fuis acci dentalem.
ita, ut si mediu fultu aif, debeat efx ant
extm, ita, inferior; si vero p di eaf debeat efx
qfemens extm, hec e, fupig.

Alii afignant alia modu, q cum et apty
videbunt et faciles, cum referre hie non
pogibil, li et non h multu à 20 diftinchy

Dicunt.

Duo modi
inueniendi
medicini
i. modus.
nra caa cur
potm conueni
at fto, si negat.
q sic affuit.

2. modus.
nra caa cur
potm non con
ueniat, si qd
negat.

medicini fto
figuram et mo,
cum dispo
nens ut est.

Dicunt go qd nra qualibet ppa pposita
extma inter se, vel giungant, vel disjuncta,
gamt, q an ita fit, exprime pbabit ex eo, q
illa dicit extma uniuersum cum uno medio,
vel q uniu uniuersum, alterum uero disjunctum
intra ppxiu ita supra relata, q nec cum
fuit eadem uniuersum, fuit eadem pibit
fo. Progre go pbanda pt esse affirmatiua vel
negatiua. Si fit affirmatiua dicit indagari caa
et raa, quare potm quoniam fto, et illa
inuenta erit affirmatiua ad pbandam
illam pxiem. nra. multo qd pbare hanc
quare fit tunc aucta, et inuenietur ppxiu
ga e bona q nra cum, bonu go erit medicum
ad pbandam hanc pxiem. Et sic affirmatiua,
bit fto. Et bonu e laudanda, nra e bona,
go nra e laudanda.
Quid si pxiem fuerit negatiua, in pbanda q
caa et raa, qd qua potm a fto disjuncta,
et illa inuenta erit medicum acco medata ad
eig pbarem. nra. Si hac pxiem fit pbanda, pxiem
nra amandam, caa et raa quare potm h
inrogatur a fto, erit ga quare potm h
quandam. Intra go erit medicum ad pbandam
hanc, nra. hunc fto. Nullu malum
e amandam, pxiem e mala, go pxiem nra
Debet a medicum inuenta ff differri cum ex,
promittit inuenta figuram et modum, in quo
qz uoluerit pxiem pbare. si nra uoluerit
illam pbare in pxiem. At medicum in maiori
subiecte, et in minori pxiem. Si in caa
figura

affirmatiua dicit
intra. dicit
intra tres ma
et qd dicitur
fuit qz nra

Dubi

Quo
in legi

const

Propter affi
leges, dicit
pbanda si
pxiem nra
pxiem gen
quandam
Cores Regu
figura
pxiem fuit
pxiem affirm
Prima Reg
pxiem nra
pxiem nra
pxiem nra

figura dicitur medium in utraque p[ro]missa p[ro]dicat.
Si in 3a. dicitur illud in utraque p[ro]missa p[ro]dicat.
Res hi tres medi inveniuntur medium boni sunt,
ex q[ui]b[us] eligere poteris illum, q[ui] tibi aptior
facilius q[ue] nisi fuerit.

Dubium Nonum

Quae sint Regulae in legitima syllogismi constructione obser- uanda.

Prater assignatas ad inveniendum medium
Leges, alia quaedam sunt Regulae necesse ob-
servanda si legitime in syllogismo aliqua
genitum volumus inferre. Et sunt istae in
duplici genere. Quaedam sunt Generales,
Quaedam Speciales.

Generales Regulae sunt illae q[uae] in omni modo
si figura servari debent.

Speciales sunt illae, q[uae] tunc in certa quadam
figura attendi et p[ro] oculis haberi debent.

Prima Regula est. Ut syllogismus constet
tunc duali p[ro]p[ri]etate p[ro]missis, dicitur tunc q[ui]b[us]
terminis, ac p[ro]inde unus ex iis bis esse de-
bet extra in p[ro]p[ri]etate, ex unius varietate
Supra

Regulae con-
cludendi duae
generales.

Communes.

Speciales.

1a Regula
specialis.
Communis.

Supra distinximus tres figuras.
Hoc Regula apta est, et nulla eget explere.

2a Regula.
medium fumens
sum ofa Vminoce.

Secunda Reg: Vt medium fumatur
vinoce plane in utroque. Omissa
Hoc ad huc ex jo. Sed ratio hinc Reg: pot
est ista. ad rectum n. solum peti, q. in yotue
extima uni aut inter se, ex eo q. pfecte mi
untur cum uno tertio, sc: unum medio
sed si medium non sit duo unum et idem,
illa extre mi habes, non pfecte uni untur
cum uno tertio. jo nec pfecte uni aut
inter se in yotue; q. ta nem e, ut con.

Excluduntur hinc
form: aequocf.

Per hanc Reg: Excluduntur aut termini
equinoci, q. in fado videtur gerunt pluri
rum terminem, q. si intrent solum
vice aut ipsa tota, unde nihil valet
ysequa facta in hoc solum. Per canis
e aut. q. si aliis terminis aequocf debet,
mirari ad certum alio solum ut supra
diximus fol: 60. tunc debet se eodem
modo sumi in utraque. Omissa. hoc e,
utroque. Omissa. unde hic solum non bene
gubernet. Per canis e latra bilis, solum e
canis, jo solum e canis latra bilis. in maiori
n. accipit canis q. tenenti tu, in minori
non q. alio solum a ce pitur: et sic non mi
ru q. ex illo non legitima inferat yclusu.

Nota Reg:
circa medium.

3a Regula.
medium com,
solum distribuen,
dum est.

3a Regula e q. med in distribuat q. eodem
completi, alio debet om nem, et sequens
facta

Handwritten notes on the right edge of the page, partially cut off. Visible text includes: "Circule...", "ad huc", "regula", "excluduntur", "termini", "equinoci", "solum", "canis", "latra bilis", "tenenti", "distribuat", "completi", "sequens".

2a Regula. Utraq. promissa non debet esse pariter. Ex pariter non pariter nihil se, quod. ratio huius iam ex dictis patet, quia in huius casu medicum non potest distribueret in promissis, unde nec philosopho possit legi, sine inferri. quia quod dicitur dicitur inferri ex vi con, necesse est utriusque eum eorum. mala illud quod dicitur sunt eadem universalia sunt &. At vero cum in pluribus partibus medicum sit semel: cum non distribuitur, quod dicitur utroque, utatur quingui cum diversis figuris, utriusque ab eum illis veniti casu. ut tunc inde non obliget eorum eadem esse inter se; quia si autem non e neque sunt eorum, dem universalia. u. g. hanc universalia. Aliis hoc in se, alios hoc dicitur, alios dicitur & in se; mala &. nam aut veniti calatur in casu peccato, quod nullus dicitur sit in se.

2a Regula.
Promissa non
pot esse pariter.

3a Regula. Extremitates promissam non debent distribui in ante, et non debet distribui in se quod quod. et si distribui in ante, mane aut distribui non debent, et alios si non distribui aut in ante, et postea distribui accipiant in ante quod, autem dicitur in non distribui ad distribui, vel quod idem. a patet ad unum, unum et distribui in se. et mali arguendi non vult vel dicitur. utriusque alios hoc currit quod ut currit. fol. 220. Unde

3a Regula.
Promissas non
posse esse hinc
partes. ite uni
versales.

hanc, qd ante arctha lucereh a non de p^{ri}o
lato ad distributa. Quod ut supra revelat
reg hanc nignemens. fol: 283. Reg: 3. Gmisaam.

2^a Reg: Gdo utraq pmissa e affma,
conclusio non ddt esse regna. rade,
cum n. pmissa sunt affma extas uni,
unq cum uno medio in pmissis, ex
qua q pmissio ne facta in auto seq
q postea remiri et idemificari de,
te aut niter se in getue, iusta illud
q unq. sunt eadem miserio &. go
non pot ex pmissis affras inferri yeluo,
ni qua moier extas negot de mi,
nore. unde sequens syllogiz. Et aut
currit, as ho e aut, go nullq ho currit,
nitioq e. ut patet.

3^a Regula a; qdo altera pmissa
num e negna, gluo non pot esse affa.
rad hinc e ista: qd qdo una pmissam
e affma, et altera negna, unu extus
idemificat unu medio, et altera separa
vat ab ipso, go si getue postea debe,
bunt et inter se separari iusta p^{ri}mo
illud nestru, supra explicatu. G^o q
Iuc ita se hnt ut unu idemifi fieri
cum uno medio alteru vero dⁱsting^unt
qnt ab illo, illa duo et distingunt et
niter se. unde sequens syllogiz. Nullu aut
e planta, as ho e aut, go as ho e planta.
non vult.

2^a Regula.
Ex duabz pmissis
affris, non
pot seq conclusio
negna.

3^a Regula.

1a Regula.
Eademque proprie-
tas in geometria
feruntur esse.

dat aut nem consequente falso.
1a Regula, Ut in geometria feruntur
eadem proprietates geometricae quae in
arithmetica feruntur, utias extris
non uniusq; saltem se, quo modo fuerit
arithmetica in quibusvis cum unis
et altere sapere dabit omnes nem, ut esse,
quibus fabrica. ut hic. turture & mater
turtur e tua, qd turtur mater tua.
q dicit non inferri recte qd varia
tionem appellat; in mti. n. illud
extris tua, sicut turtur e eadem
spe tuam, quatenus a sepe prodetur.
In geometria vero indicat turtur e spe
tuam qd ad originem et generam
quod falsum e. Et haec Regula
venit ab uno modo cum ista circa
quibus supra explicata fol: 284.

Prater ceteras istas regulas sunt et qdam
spites q in singulis figuris, si recte rati-
ocinari volumus diligenter adverti
et observari debent.

Regulae spites
observantur.
1a Reg: 1a fig: i
manor debet esse
unitis in i fig:
Prac.

Pro 1a figura 1a Regula e. qd
mai. nent unitis sed partes in 2
effectis modis 1a figura, tunc nihil
sequi. Prae e, si n. manor e partes
et affno; vel minor e partes unitis
affno, et sic modum nullibi distri-
buit. n. g. alij aut e fustia or

Quibus hanc
ex ut
non di
in hanc
unitis e
aliter.
Vell
quae qd
hanc fustia
partes
negra. hanc
unitis ad
1a Reg: 1a
fustia nullo
planta e
fustia neg
tunc aut qd
egre aut
1a Reg: 1a
in 2 primis
negra, unde
nullo egre
et qd hanc
negra, n
unitis e
negra.
Dum arrip
distri hanc
et unitis.

Omnia hanc aut, go ad hoc a Jutta. q
 illas ex vi forme bonam n. 99 me,
 diu non distribuit in primis q. ita
 ad bene argumentum reg. n. et supra
 regu. e. i. n. i. fig. n. q. med. is di,
 raris. Vel minor e. regua, a sic
 cum q. ita debeat esse regua n. p.
 hinc p. tano, una n. Omnia aut exi.
 p. n. regua, q. ita et debeat esse
 regua. Item argueret a non di.
 tributo ad distributa e. idem ma: ostis
 q. n. a. distributa. n. g. hic. aliy aut e.
 Jutta, nulla planta e. aut, go nulla
 planta e. Jutta; cenulupic non in
 festu. reg. et in hoc sylimo, Aliqs
 ho e. aut, nullu equu e. ho, go nullu
 equu e. aut, conserua bona e.

2a Reg. 2a figura e. Quod minor e
 in 4. primis med. is non debeat esse
 regua, unde non ualet: si ho e. aut,
 nullu equu e. ho, go nullu equu e.
 aut. Et non huius est esse ista. Si n. minor
 e. regua, maior debet esse affua, et
 conserua debet esse regua totu e. rem
 regularu. Sed hanc non daretur
 bona arguat cum argueret a non
 distributo ad distributa e. idem ma:
 ostis q. n. a. distributa. n. g. hic. aliy aut e.
 Jutta, nulla planta e. aut, go nulla
 planta e. Jutta; cenulupic non in
 festu. reg. et in hoc sylimo, Aliqs
 ho e. aut, nullu equu e. ho, go nullu
 equu e. aut, conserua bona e.

Pro 2a fig:
 minor in 2 fig:
 non pot esse regua.

Raw

ppis affueo, nullo pacto distribuitur,
ni getur in q & regna distribuit,
mody argumenti nihil valet.

In modis indi,
rectis non idem
feruatur un.

Dichuum e ni 4. modis pfectis et directis,
ho p & figura qd in modis indirectis
pt maior esse pariter, patet ni fuisse,
fom: et pt esse minor regna esse, ut
patet in trapismo. In illis n. raris
dictorum regularu cessant, pp indirectis,
tunc inferendi modum.

2. Regulae pro
figura 2a

maior ni 2. fig. 1.
debet esse vultis.

Pro 2a figura dantur duae Regulae.

1a e, Maior debet esse unitas et no
partis in 2a figura: ut, alius ho e
ait. lapis non e ait. go nullus lapis e
ho: non sequit ex ni forma, similiter
in hoc syllogismo: Aliquid ait non e rate,
ois ho e ratio. go alius ho non e ait. non
recte inferitur conclusio: et ratio Regulae
2, qd tunc qd dicitur ad non dicitur,
to ad distribuitur ex parte maioris
extremi, ut patet in utroq. syllogismo.
ni in mo maior extremi e ho, qd in nulla
qumpram distribuit, propterea ha distribuit,
buit ni getur ut patet. In 2o syllogismo
maior extremi e ait. qd nulli in ante
distribuitur cum in postea in getur
distrib.

Præo.

distribuitur
ni maior
ni Regna
omissa e
concluditur
ni mens
regni e ho
ni e f
omissa
nulla distri
figura de
distribuitur
uni med
maior e
ni f
ratiu nihil
cum med
ni maior
dicitur, ois
fom ni
Pro 2a f
quid ex
ni in 2a
alij ait
fensibilis
aut debet
e. quia n

distribuaturs q illam partem negam
qte malighantia nact.

2a Regula. Gto in 2a fig: utray
Compta e affua, tunc nihil ex illis
concluditur: unde non valet. Et he
e vivens, et equa e vivens qd ad
equa e ho. Et ratio hinc rati: e apta.
qo in 2a figura mediu pta in utray,
Compta q si utray e affua illud in
nulla distribuitur, sed patet ex dicitis
figura de distribue. illa in paritate si
distribuita, et, tunc de pti hinc terminu,
uni mediate q iungit; illu a. que
mediate tunc afficit, non distribuit
sed q fundit. Unde in 2a fig: p hanc
raem nihil pofel legitime inferre
cum mediu nullibi distribueretur,
tunc mediate afficeretur ab isto paritate
deftua, et. Quo tunc distribuo ad legi:
tenu mediu referendi petitur.

2. Nihil ex utray
pmissa affua
2. fig: geludiq.

Præ.

Pro 3a figura 2a ppetis Regula e 3.

2. Reg: p 3. fig:

Quod ex minori negum qut oio figura,
huc in 3a fig: n. g. et ante sensibile
alij aut nent a ho, qo alij a ho nent
sensibilib. consequentia non valet, qo mi,
quo dolet spe ff affua. rati. Regula
e. Quia mediu in 3a fig: att subiu
in utray

Nil fest ex min.
negua in 3. fig:

Præ

Dubium Decimum Quomodo syllogismi Imperfecti reducantur ad Perfectos. I.

Postquam de principiis finitatis et infinitatis
 ipsam formam et naturam syllogismi in gradibus
 hinc et. Restat ut de propriis defectibus
 istis ut supra per hanc sol. repetitur de hinc et.

Antequam a. de ipsam syllogismi reductione
 accedere supponendum est, q. syllogismi inter se
 Artem dicitur in Perfectum et in Imperfectum.

Syllogismus Perfectus definitur ab Arte 1o Prior.
 cap. 1. esse ille, qui nullius indiget, propter ea
 q. sumpta sunt, ut vero in deus et studere.

Hec, q. ita apparet et evidenter et claudat, ut ex
 ipsa transmittit signis illius veritas, palam
 eity appareat. quo pacto, eas se hnt ac soli
 syllogismi 1a figurae directe et indirecte. scilicet
 Barbara, Celarent, terno, Danj. Et
 hinc clarifatem, seu evidentiā hnt ex eo
 ipso q. mai, q. a. in illis immediato exercent
 illa duo propria lumine nati verissime.

scilicet: Dicit de omni. quod format in Barbara
 et Danj. Et dicit de nullo. q. in Celarent
 et terno format.

Definitio syllogismi
Perfecti.

Syllogismus.

incipiant vel à littera B. vel C. vel D.
vel F.

Et istae litterae sunt à g^{ly} et incipiunt q^z modi
perfecti in figura. Scilicet Barbara Celantentis,
Danij.

Modi imperfecti incipientes à B. redun-
cendi ad Barbara incipientes à C. redun-
cendi ad Celantent. Incipientes à D.
reducendi ad Danij. Incipientes denique,
ab F. ad Fenis.

Unde Baralip: ad Barbara. Celantent
ad Celantent. Dalitis ad Danij, Kapels
mo ad Fenis.

Notum est Proter istas consonantes à g^{ly}
et modi incipiunt reperiri alius q^z in
his modis. Quae et singularem aliquam
figuram habent, ad reductionem conficienda
necessaria et sunt sequentes.

S. P. M. C.

S. figunt q^znam indicatam per vocalem
procedentem s^{cedentem}, et convertenda à
simpliciter.

P. figunt q^znam per vocalem proximam
precedentem indicatam et convertenda
per accidens.

M. figunt q^znam delere transponi
ut manerit ⁱⁿ ^{modo} ^{et} ^{converso}.

C. In modis dictionis figunt talem modum
non posse ostendere reduci ad effectum, sed
tunc q^z non posse. ut sunt Baroced et Bocardus.

Nullus est lapis, et hinc hinc est lapis. go
 nullus hinc hinc est lapis.

Exemplum qd go figura sit sicut in Paragolli
 his cony & niger, ad cony & est. go aliy
 aut & nigrum, qd redueat ad Parij mi non
 ppe tra p accidens conuersa, ut de notat
 libera p. hoc modo. ad cony & niger. ali
 quid ad cony, go aliy aut & nigrum.

Quares tu hic quare Baroco et Bocardo neq; al
 fan fig: ostendit non conueniunt nequeant?

R. Hinc opo ratio qd ostendit reduectio vel de
 p transponem pmissam, vel p conuersione
 illam, sed neutrum hinc pot fieri; go non pot
 ostendere reduectio ad i. fig: etiam in Baroco
 si pmissa transponatur, maior est pariter neg,
 na, nullu a maij p figura qd habeat maiore
 peritiam negnam. Si uero pmissa quere
 tantu natural de officio: nemi si mai: in Baro
 roco qd est apud noster conuersione p accidens
 ni peritiam sicut qd stabit ex prius paritq.
 ex alio qd nihil nescit, ut supra dictu e. fol: 283. Reg: 2.
 Denique maior uel sit peritiam negna, non pot
 conuerti simpliciter, vel p accidens qd tu
 reuocit ad reduectio ostensiu. Et eadem
 e ratio de Bocardo, cuius pmissa si transponat
 uant maior: est negna peritiam, qd a leges p
 figurat. Si uero sit conuersione pmissam
 eadem sequuntur in conuersione alij de
 Baroco. ex quo habet qd hinc hinc ostendi
 me reduectio qd nigrum.

Ratio cum Baroco
 et Bocardo non
 possunt ad i. fig: me,
 des directos reduect.

Baroco et Bocardo
 conueniunt tu reduectio
 cum ad i. fig: me.

Reductio.

vel duas contradictiones esse simul veras,
 & a simplici. Exceptum in Baroco sit hoc.

Baroco h₂ e₂ aut

Aliter lapis non e₂ aut, q₂

O. Aliter lapis non e₂ h₂.

Si hinc conclusio non bona sit dari aut
 rem, et sequens falsum hoc n. q. q₂ in
 sequens. Supponitur q₂ in hoc sequens
 & quibus quodcumq₂ ut vera, q₂ vero ut
 falsa negat. hinc sic et q₂ in p₂ aut.

Et hinc p₂ aut, abist^{lapis} non e₂ h₂ e₂ falsum, q₂ aliter
 contradictoria est h₂ e₂ lapis, sicut vera.

Et ex hac p₂ aut contradictoria formul cum
 maiori in Baroco, q₂ raim fuit q₂ e₂ p₂
 inferat conclusio in Barbara, q₂ e₂ contra
 dictoria minoris in Baroco, q₂ et fuerat
 conclusio. Ex his n. p₂ aut, est h₂ e₂ aut,
 est lapis e₂ h₂, bene inferat hanc conclusio,
 q₂ est lapis e₂ aut. q₂ e₂ contradictoria illi q₂ raim,
 nonis, aliter lapis non e₂ aut.

Idem dicitur de Baroco, q₂ solum dicit,
 fuit a Baroco, q₂ ille inferat contradictoria
 maiore p₂ aut, et fuerat minore q₂ e₂ aut
 sequenti, idem vero Baroco, inferat contradictoria
 minoris, et fuerat maiore p₂ aut, q₂ raim
 sequenti. Sit exceptum in Baroco.

Boc Aliter aut non e₂ h₂.

Av Omne aut e₂ minus. q₂

O. Aliter minus non e₂ h₂.

Et supponitur q₂ negat q₂ vero conceptis p₂ aut, q₂ raim
 hinc sic dicit. si hoc q₂ vero aliter minus
 non e₂ h₂ e₂ falsa, q₂ e₂ contradictoria
 est vera. si e₂ minus e₂ h₂ e₂ ex contradictoria

n. unum

n. una dte qre nem. fumes hanc ytra
 mclia dca momeis, et fernabis pminore
 pcedentis fylgim argumentando hoc molo.
 Imne ni uens e ho. Et aute mrens, go et
 aute ho. Hanc getur la controdetera maie,
 ni qris facta ni prieri fylgim, quam nega
 re non pderit, qe e in Barbara q maly
 apte et erudenter amittit.

Hanc reduebis per pnygote p prieri in
 oty mavis m dretis pome qe et in pnygote
 ho et 2. et 3. figura. Vt a. scilicet ad uous
 s. et dretes, alij m dretis et
 m pnygote dretis debeant.

mentes q. Dichones.
 s, Odriebam. Letare Ro,

Nes Baralip.		Celarent.
Ci Colantes	Per Impossibi- bile redun- cuntur ad	Darij.
E Dabilis.		Celarent.
Ba Tragosmo.		Barbara.
Tis. Finifson.		Darij.
O Cesaze.		Ferio.
Di Camesti.	Per Impossibile reduncuntur ad	Darij.
E Festino.		Celarent.
Ban Baroco.		Barbara.
Le Darapti		Celarent.
Ta Felapton.		Barbara.
Re. Disamis.	Per Impossibi- bile redun- cuntur ad.	Celarent.
Ro Latiji.		Ferio.
Ma Locarda		Barbara.
Nis. Terison.		Darij.

4 5. Vocales y 6 denotant 5.
 ja figura.
 E et hoc figent p. modu in
 alipten fi: per nnygote red,
 ad unu ex fylgim p factis,
 unitis negna fi: ad Celarent
 t. et denotat 2. modu celantis,
 y ad alique modu pte,
 utru 3. pantes etru fi: ad
 itemm E. denotat 3. modu
 eudu qre ad modu pte h
 n unitem negna.
 A. y denotat 4. modu pte,
 duli ad modu pte unij
 tis etru, Barbara fi:

5. Voc

5. Vocales
 dretis ad
 etru.
 7. Dich
 mavis p
 pnygote
 dretis h
 in Celare
 tarij q
 ad Barbara.
 Dna pnyg
 dretis
 ad modu
 ni unitem
 Potest et
 finit pte
 pnygote
 etru
 in unitem
 quib unitem
 bara. si u
 et rebetis
 fiel ad Ce
 dretis et
 dretis non
 qre pte
 pnygote
 Mavis p
 etru Cel
 dretis m
 tatis ma

n. nona dicitur qd non. fomes hanc ytra
 in chura loco manens, et fernalis minor
 pcedentis fylgunt argumentando hoc modo.
 Immo in uens e ho. Et ante uens, go et
 ante ho. Hanc qdntu e contradictoria maius
 na qdntu facta in priori syllogis, quam nega
 re non pderit, qd e in Barbara q maly
 apte et euidenter concludit.

Hanc reducis per syllogis p p r i n i n
 o r t y m e d i s i n d i r e c t i s p r i m e p a e t i n s y n t a c
 h o e t z . e l z . f i g u r a . V t a . f e r i a t u d e u n s
 m o d o s p e c t u s d e c r e t e s , e l y i n d r e l l i d
 n i n g e l l i q m a p t e r e d u c i d e b e a n t .

Nota sunt sequentes q. Dictiones.

Nesciebatis, Odiebam. Letare Ro,
 mannis.

1a Dicitur tunc 5. Vocales qd denotant 5.
 modi indireti qd figura.

1a Vocalis e E. et hoc figent 1. modum in
 directu Baraliphen scilicet per nupte red,
 eundem esse, ad unum ex syllogis pfectis,
 cuius qdntu e unitis negua scilicet ad Celarent

2a Vocalis e I. et denotat 2. modum celantis,
 debere adueni qd ad aliquem modum pfecti,
 huius cuius qdntu 5. punites affra scilicet ad
 Dantij.

3a Vocalis e O. denotat 3. modum
 dialitico, reducentu esse ad modum pfectu ho,
 unlem qdntem unitem negua.

4a Vocalis e A. q denotat 4. modum pfecti
 nec debere reduci ad modum pfectu cuius
 qdntu e unitis affra, Barbara scilicet.

5. Voc

5. Vocales
 dicitur ad
 affra.
 1a Dicitur
 modis p
 syllogis
 dicitur ad
 ad Celare
 Dantij qd
 ad Barbara.
 Dicitur p
 denotant
 ad modum
 in unitate
 Potest et p
 qdntu pfecti
 pfecti d
 ad celarent
 in unitate
 quibus unit
 bara. si u
 ad rebus
 fact ad cel
 unum e de
 factu non
 qdntu pfecti
 punites
 Modus p
 Dantij ad
 Dicitur ad
 Dantij ma

5. Vocales 1. denotat 5. media professa. debere
reduci ad media profecta unig ythio & pariter
affra.

7a Dicitur hinc q. Vocales denotantes 4
modos 7a figura reduci debere per
improprie ad 4. profectus modos quem con
dites salubri vocalit d. signantur.
Im Cesare ad Terio. Im Camestres ad
Dary. Im Feshm ad Celarent. Baroco
ad Barbara.

Duas sequentes dictiones continent 6. Vobis
denotantes 6. modos 3. fig. esse duces
ad modos profectos q. hinc similes vocales
ni contere.

Potest et facile cognosci ad quem media
fuit profecta reducitur in media ni profecti si dicitur
obferret dicitur pmissa q. resultat ex contradi.
tione conclusionis et altera pmissa retenta.

Si n. contradi. tione et retenta pmissa fuit
ante media affra reducitur fiet ad Bar,
bara. Si vero q. hinc tione sit virtus negna
et retenta pmissa virtus affra reducitur
fiet ad Celarent. Et eodem modo loquens.

Dum e. de aliis d. p. r. t. y.

Ita non in hinc reductione contradi. tione
q. t. p. r. n. e. n. d. a. l. u. o. m. a. i. o. r. i. s. u. l. m. i. n. :
sequentes denotant d. t. i.

Major fil minor ut fil contradi. tione maior.
Excepe Celantes, ni q. u. o. c. o. n. v. e. r. t. i. t. u. r. e. r. d. o.
Perual maiorem, variaty, secundam minere.
Tertia maiore variat, Penaty, minere.

Explicat

Explicatur.

Jto modo in pfecti je figura adducimus ad
 pfectus tunc gradus dicitur gētis ponenda &
 loco maioris, et minor retenta ponenda
 & loco minoris. Et hoc radii celli in Carmina.
 Patitur tu exceptione hanc Reg. in Calantes,
 qui nōdy si reducenda, tunc gradus dicitur
 gētis debet poni loco minoris, et minor pu-
 nenda loco maioris inferatq; gradus dicitur
 maioris, quem exceptione figed 2. Vg.
 Seny 3. Vary 5. In 2. figura gētis fit re,
 ductio contradictoria gētis ponendam
 loco minoris, et cum maiore retenta
 inferri gradus dicitur minoris.

Tertio Vary figed in modis 3. figura
 sum gradus dicitur gētis, et poni loco mai-
 oris, et cum retenta minore, inferri gra-
 dicitur maioris primi figed.

Circa hanc reductione Notas q; licet non
 p inferat fructus et actu contradictoria
 conetis; inferat tu id minus inbraria, in
 qua materialiter contradictoria gētis non
 concipitur continetur. Nubi ex ipso facti,
 le poterit inferri, ut pcedet in trapusno.
 et ad p fultta, nullus lapis & tū. q; dlym
 fultta non e lapis. Qui nōdy redmū
 ad Barbara p in pōta, q; a respondet illi
 qta noalis H. hoc modo. Pō fultta e
 lapis, et act e fultta, q; et act e lapis.
 Hanc consyua non e gradus dicitur q; cedentis
 minoris fultta, sed tū vir subtiliter, cum
 n. fit nichis qta q; gēnti p acci dicit, hoc
 mult

modo alios
 dicitur illi
 Reductio
 in inferri
 sub gētis in
 chertu
 cōditio doe
 mōta fūre
 tō pō e nō
 vibile. capū
 dū q; hō
 argumētōm
 pōt e act,
 hōc redmū
 ex hōc
 ad fūm ut

Dub

In
 Ex
 lib

System
 complete
 Geny in
 vōtia tōm

modo. alios loquitur aut, qd fructus contra,
dictoria alij, nullo loquitur aut.

Reductio per expositionem e,
qto dicitur modum esse syllogismum et po,
nisi alij, modum singulare manente
causam conuenit. qna nuda adu-
cendis docet hactenus. Syllogismus 3. p. p. fit
ex parte sequens syllogismus in Deo qd
his hactenus notabilis, vis hactenus aut, qd alij, aut e
notabile. casu q negatur conclusio, tolle me,
dru qd hactenus, et sume singulare qd Petrus
argumentationis, nec modo. Petrus e notabilis,
Petrus e aut, qd alij, aut e notabile.
Hae reductio facilis e, nec multa ex d
exhibere. Est n. qd eum demonstratio quae
ad seum ut dicitur D. Thomas quaequale 27. 1.

Defio Reductio,
oms q expiem.

Dubium Undecimum

Quid sit Syllogismus Expositorius, Modalis, et Obliquus.

Syllogismus Expositorius q constat modis termi:
complete singulari.
Genus in hae defie e syllogismus. Distra. Constat
modis termi: complete singulari.

Defio Syllogismus ex,
positioij.
Genus et Distra.

Per

explicatō d'p'ia.

Ita haec nō differt ab ista q̄ habent in stygibus sunt explicata.

Dicitur a in d'p'ia, Complete singulari q̄ sicut in syllogis generalibus in 2a 2o termi. Et, ille est complete distribuitur factum in alteram p̄missam, ita in syllogis copositoris modum est ad mirum esse in una p̄missa complete singulari.

Illud a. e complete singulari, q̄ p̄ri u. e mirum rei, nec pot. identificari cum plurib. Vel q̄ e plene in cotite, ne aliter rei q̄ e alio dea, inter comuni culitis identificatur. Et talia media singularia sunt res singulares creatas, ut Petrus, Paulus, Amarus, hic ho, hic equus &c.

In d'p'ia a. e. cum eadem q̄a d'ni na q̄ infinitatem identificat reali. Per cum 2 p̄missis pot. ut non pot. complete singularis, sed e partim termi. Et, partim singularis ut dicitur supra de term. Reg. fol. 65.

Unde ad sequentes logici non valent. haec ista d'ni na e. Per. haec ista d'ni na e. sps s. q̄d sps s. e. Per. Item non valet t'ly e ista d'ni na, Per e ista d'ni na, q̄ t'ly e Per. Est defectus horum syllogismum in omni ex eo q̄a medium vel nullibi e complete distribuitum vel in nulla p̄missa complete singulari.

Syllogismus iste. Saepo fitone q̄t formari in quolibet figura inata d'nerfam modis d'p'ia cum cotitib. Si n. termi. complete singularis fuerit in una p̄missa q̄t in altera p̄missa erit in 1a fig. Si vero medium singulari e. q̄t in utraque p̄missa, syllogismus erit in 2a figura. Si vero h'is subiecti naq. erit in 3a. figura. in qua frequentib. et natib. talis formatur syllogismus.

Syllogismus copositoris natus in cotib. figuris.

7a

Handwritten notes on the right edge of the page, partially cut off, including the word 'Syllogismus' and other illegible text.

gratia magis conforme e terminofingulari
fubici, quam adicari.

Exemplum 1^a figura fit sequens syllogismus.
Hic Petrus e bonus, hic iste Petrus, ergo hic iste
bonus.

Pro 2^a figura fit iste. Petrus non e hic iste, Paulus
e hic homo, ergo Paulus non e Petrus.

Pro 3^a Cicero non e paterfamilias Proditor. Cicero
e magis oratorum, ergo magis oratorum non e paterfamilias.
Iste Petrus non e hic iste Petrus, ergo hic iste Petrus
non e hic iste Petrus. Iste Petrus non e hic iste Petrus,
ergo hic iste Petrus non e hic iste Petrus.

Syllogismus Modalis e ille cuius una vel
utrayque praemissa e modalis.

Quid sit praemissa modalis patet ex supra dictis. fol: 181.
nec petit ut ex dicto patet, q. amodo praemissa sunt
modales, sed sufficit ad requirendum ad syllogismum modalem
q. una saltem sit modalis. ut patet in his syllogismis.

Deus est a se habens, est hoc aut. ergo necesse e
eum habere se habere. Item iste syllogismus modalis fit
aut utrayque praemissa e modalis. Deus est a se habens,
est hoc aut. nec est a se habens. nec est a se habens.
ergo necesse e eum habere se habere.

Sunt autem tales syllogismi trii in quantum. fit.
nec. sunt praemissae duae. in 2° fit iste. Hic est
e nullus lapideus. nec est. necesse e eum
habere se habere. ergo necesse e nullum habere se habere
lapideum. in 3° fit. formare et respirare
modalem syllogismum hoc modo. Necesse e
eum

non infertur gētur de nepote. Et nepos est cum
 hominem esse aut, sed nihil quod curritur aut,
 go nepos est nihil quod curritur, sed homo est
 quod habet hanc naturam bonam non sit facta idem,
 si non sit hinc hinc, ad figuram ad 2. et hinc,
 hinc nihil non gētur. go non est bona.
 debet a. sic dicitur, conuertendo minore
 obiectum in subiectum, et ponendo minor
 loca maioris hoc modo. nullus est curritur
 sed nepos est cum hominem esse aut, go nepos
 est nullus hominem curritur, quia nullus
 in. fig. ga in illa ex maiore de nepote
 et minor. de nepote non est gētur de
 nepote et dicitur.

In Reg. in 3. fig. in Daruphi. si maris
 fuerit de nepote, et minor semper sine
 i. gētur. infertur gētur de nepote. In te,
 luptor si maris regna fuerit de nepote,
 et minor. affra simpliciter, sed gētur de
 nepote. In Disamus et dicitur. si pū
 minor fuerit de nepote, et partes de nepote
 infertur gētur de nepote. In tētem, si
 regna mai. fuerit de nepote, et minor
 affra simpliciter, sed gētur de nepote. In
 Bocardo vero nunquam fuit gētur de
 nepote.
 Hac dia faute factis captis, utilitas patet.

Prater

Propter hunc modum decepsse. Est et
 alij modus qd contingens, de quo in
 demum e quibus nam getinet ex ppter
 illo affectis miserantur
 ja Regula e. In qd fig: qto ubray qm
 su e gbrings, suberq yctus de contingens,
 ti. Et gbrings or vigilans merenti
 ytingit om harem in pstante spe,
 go gbringit com harem merenti. qto
 ver ma. q ton de gbringanti mri: de
 neffe qst qd gbringens, inata pgn
 diei de et el dicit de nullo. Ut ytingit
 ve aut curare, sed sus hoc tal, go gbrin
 git om harem curare.

2a Reg: qto in ra figura amba qmtra
 Init de gbringenti nihil seychur. Raud e,
 qa talis bylymy na nedit neyl ad i fig.
 trocari. Et ultra dch om nem qst,
 qmtra falso, ut videre e hie. Cen,
 tngit nulla harem ambulare, contingit
 om equu ambulare, go gbringit nul
 tu cytu spe harem. Huc ysequa nem
 non e. qa non e ytingens harem nulla, qd
 equu su dca nem. d e ytra.
 Si tu in ra fig: appu tuent de ybringenti
 d negua de neffe, recte colligit yctus
 contingens, na tu e contra. Et nullum
 Janu e rem gbringit ven fierens qst
 agre, go gbringit om nulla harem spe
 Janu.
 2a Reg.

Regula
 qmtra cont
 gbringenti qst
 qmtra gbringi
 qmtra hie
 qmtra spe
 ambulare.
 qmtra pgn
 de neffe,
 qmtra ut
 qmtra hie
 merenti.

Janu nem
 qmtra de ybring
 qmtra dca
 2a Reg: qd
 gbringenti, q
 de ybringenti
 qmtra qst
 qmtra hie
 or pgn
 colligit qd
 curans n
 curare, q
 aeri. Huc
 negua pa
 qmtra de ybr
 pgn qmtra
 tu aut som
 qmtra aut, q

3a Regula. in 3a fig. si utraque p[ro]missa fuerit contingens n[on] est et yctus de contingenti, s[ed] in p[ro]missa d[ist]inctum et modo quo d[ist]incti solent d[ist]incti de n[on] esse. ut yctus sit cum h[ab]ere ambulare, s[ed] yctus sit cum h[ab]ere esse aliter s[ed] yctus sit aliter aliter ambulare. Si m. 2. fig. una t[er]m[in]i p[ro]missa fuerit t[er]m[in]i de contingenti, et aliter de n[on] esse, recte n[on] est yctus de contingenti, ut yctus sit cum h[ab]ere moveri, s[ed] t[er]m[in]i h[ab]ere est, s[ed] yctus sit aliter aut moveri.

Quia necesse est accidere y una p[ro]missam sit de contingenti, et aliter de necesse, h[ab]ere p[ro]mittit et q[uo]d h[ab]ere sequitur.

1a Reg. sit. In 2a fig. s[ed] si maris sit de contingenti, et n[on] de n[on] esse. n[on] est yctus de contingenti. ut yctus sit cum dormire, necesse est cum h[ab]ere esse aut, s[ed] yctus sit cum h[ab]ere dormire. Si 2a gra maris, et fuerit de n[on] esse, et n[on] de contingenti colligit yctus contingens. Ut n[on] esse, et currens moveri, s[ed] yctus sit cum h[ab]ere currere, s[ed] contingit cum h[ab]ere moveri. H[ab]ere Reg. e[st] p[ro] modis affinis. Pro negis 2a fig. e[st] ista. Si maris negis fuerit de contingenti et n[on] de n[on] esse, t[er]m[in]i n[on] est yctus aut contingens. ut yctus sit aut, t[er]m[in]i aut dormire, s[ed] n[on] esse e[st] cum h[ab]ere esse aut, s[ed] yctus sit nulla h[ab]ere dormire.

Si

Si vero mareis nequa fuerit de nepte
 et mareis ghrigens, inferi duplex y luo
 una de nepte altera de yonj anti.
 ut nepte a, nulla lapidum esse forens,
 sed ghrigit ut altera esse lapidum, et
 ghrigens a, nulla altera esse horem.
 ut nulla altera a ho.

2a Pley: in 2. fig. si nequa fuerit
 necessaria, et affra ghrigens, duplex
 inferi gelus. una de nepte altera
 contragens. ut nepte a, nulla cygon
 esse nigra, sed ghrigit cum cygon esse
 nigra, et nulla cygon a cygonis. ut et
 ghrigit nulla cygon esse cygon, late
 legendo de ghrigenti. Si a contra
 des se hll. ita q nequa sit de yonj anti
 et affra nequa, nulla vitus recte inferi
 quia pot oriri cum vena et ghrigens, sed
 in. ut ghrigit nulla cygon esse album
 sed nepte a cum cygon esse album,
 et ghrigit nulla cygon esse cygon.
 et consuetudo certe falsa. ante vero.
 In Barrow vero nihil oris ghrigitur.

3a Pley: In 3. figura, ghrigo mudi
 affra hnd qm p ras, quoniam una a, con
 tragens altera nequa vera, recte inferi
 gelus ghrigens, ut ghrigit cum horem
 esse alta, sed nepte a cum horem esse
 aut, et ghrigit alij ut esse album.
 ghrigo.

ghrigo a mudi
 horem, et
 ghrigo de ghrigo
 nulla ambros
 ghrigo, et
 ghrigo. Et ghrigo
 d affra ghrigo
 una de ghrigo
 lura ghrigo
 ghrigo a
 mudi nequa
 a ghrigo mudi
 mudi illu
 non uel
 nes g alij
 ghrigo.

Sextus
 mudi or
 ut Regnum
 et horem
 Oia nequa
 ghrigo a De
 ut a nequa
 horem nel
 ghrigo horem
 horem cupi
 horem ghrigo
 ghrigo horem
 horem nel

gto u. medi regum hnt negruam contin.
 gentem, et affam neruam, recte fact
 gto de gbrigenti. ut contigit hntem
 multa ambulare, sed nept a con hntem
 spe aut, go gbrigit alig aut non ombr.
 lare. Et gra si regna fuerit nera
 et affra gbrigens, niferd rpalore y elno.
 una de gbrigenti, altera de nepte.

Circa sytym Madalem hnt nntm, ne in illa
 pcedatur a medali empinto ad Inifa,
 ante ner uultu con regionem illuminari
 a sole a mppete, germania e regis, go ger,
 mema illuminari a sole, te mppete. et et
 non uultu alia spe mppete mppete pa,
 nes e alig, go pantedem spe mppete mppete
 gntale.

Sytyma Obliqua in gntem,
 hnt uel ortas aliquas e Casq Obliquy.

Ut Regum e spe munitis. Ioannes e Rex
 go Ioannis e spe munitis. Et iterum
 Ois potestas a Deo, mppm a potestas
 go e a Deo.

Ut a neptud q sytymu constantis obliq snt
 boni uel mali, abtendenda e Regula
 quere hnt il hnt, pcept sytymu uen,
 stantile capity obliq qe q sytymu q constat
 uelis exptors. quid sytymu q stantis rectis
 fuerit bonu et sytymu obliq bonu erit, ut iste. Cui,
 uny, aut inert longy, hnt e aut go hnt inert longy,
 bonu

ipsum.

Bony et legitime q. 40. equale hinc syllogismu
 q. stanti capite veris, et contra sensibile, hoc
 aut, q. hoc & sensibile.

Dubium Duodecimum.

Quid sit Syllogismus Sophisticus.

Quia non tam ad dialecticam sideram
 spectat, ut per rectam ratiocinationem ad
 veram rei cognitionem perveniat, sed ut et fal-
 sum derivando et agnoscendo, falsitatis
 errorem evitet, conveniens in def. aliqd
 & complemento dialecticam institutum de
 falsa et Erronea Argumentatione hinc,
 per aliqd dicere.

Et cum hoc syllogismus sophisticis multi erro-
 res et fallaciales soleant provenire, de ipso
 in hoc ultimo Dubio quidnam sit, agitur.
 Definitur a. ab Aristotele in Ethicis hoc
 modo.

Syllogismus

Syllogismus Sophisticus est ille qui apparet,
syllogismus et non esse, aut qui est syllogismus, sed
non conveniens rei.

Definitio syllogismi
Sophistici.

Hoc syllogismi genere plerumque illi uti solent
qui sapientes apparere velint in disputantibus
gratiamque tales syllogismos apparentes, sed,
lucris plenas et rei nex convenientes respon-
dentem convincent.

Virtus syllogismi
Sophistici.

Habent tales syllogismi Sophistici plerumque
quinq; metas seu scopos, ad quos res
frendentem devocare conantur;

Quinq; metas
Syl. Sophistici.

1^a Meta est Reductio. Quae vel
preconcepti negat. Vel Praeconcepti conces-
sio in eadem disputat. Ita ut alijs
rogat concedere, aut negaverat; vel ne-
gare quod ante concesserat.

1^a Reductio.

2^a Meta est falsum. ad quod sophista
suis syllogismis aliam vult deducere, et
suntque hinc falsum, quod manifeste falso. Si
in se sit falsum occultum, sophista cum sit,
non non assequetur.

2^a falsum.

3^a Meta est Inopinabile, quod si alijs
cegit concedere id quod sua opinionem
adstantur; ut si quis in praesentia mihi
vnum cogit concedere, statim esse maiore
tota

3^a Inopinabile.

tota

Ita Terra.

Sollacismus. 7^a 7^a Meta e Sollacismus. Et fit hunc
 q^o respondens eiq^o ad adore aliquid, q^o
 e^o nitidum in contextu orationis, et q^otra
 regulas artis grammaticae.

Negatio. 5^a 5^a Meta e Negatio, q^ole unig ac oig,
 dum dicitur ex eadem gente inuti,
 ho repetitio. ut ho ho inquit. Dicit a.
 ex eadem gente, q^o si idem genat in
 fto, et postea in fto non est Negatio,
 ut cum dico, hic hote ho. Et et inuti,
 ho repetitio, q^o si repetat idem ad ma,
 orem expressionem non est negatio,
 ut cum dico, Dey Dey meq respice
 in me.

Ad has quinque Metas si q^o deduci respicit
 necesse est cognoscere fallacias, q^o
 in talibus syllogismis continentur. Quam
 cognitio cum sit utilis et utilis, et
 vitandos multos falsitatis errores,
 de illis breviter hic aliquid dicere vo,
 lunt.

Definitio a. fallacia in Est ha mals

falla,

Fallacia
 decipiens
 aliquid
 e, aut
 Dividit
 Actione,
 Fallacia
 seu can
 ex parte
 Fallacia
 can seu
 parte re
 Fallacia
 Tale Arg
 5^a Falla
 5^a Divi
 Arg vocat
 Diversa
 fallacia
 apparent
 can Appa
 e illa q^o
 e mltis
 can Defo

Fallacia e quaedam Idoneitas
decipiendi faciens credere de
aliquo quod fit, quod tu non
e, aut non fit quod tu est.

Defectio fallaciae.

Dividitur in fallacia in illam qe in
dictione, et aliam qe extra dictionem.

Fallacia du-
plex.

Fallacia in Dictione e qto motuum
sen caa apparentis credendi e
ex parte vocis.

Fallacia in
Dictione.

Fallacia extra Dictionem e qto
caa sen motuum apparentis e ex
parte rei.

Fallacia extra
Dictionem.

Fallacia in Dictione habet sub se 6. spes.
1a e Aequivocatio. 2a Amphibologia.
3a Fallacia accentus. 4a e, Compositio.
5a Dimisio; 6a Figura dictionis.

Fallacia in
Dictione habet
6. spes.

Aequivocatio e unig et eiq dem dictionis i
diversa signat. et notu e, q in qualibet
fallacia fit duplex caa. Alia e caa
apparentis. Alia e caa defectus.

Aequivocatio.

Caa Apparentis in quacumq fallacia
e illa q mouet ad credendum id, q no
e credendum.

Caa duplex.

Caa Defectus q offendit creditu spur fallac.

Caa Appa-
rentis.

Caa Defectus.

Caa

Causa apparentia in appellatione & unitas
de istis.

Causa defectus & multiplicatas significata,
horum per unam dictionem - ut cum
s. Ois unius labrat. s. yd. celeste & canis
s. yd. celeste labrat. Hae fallaciae

Fallaciae a quo,
caus triplex.

1. appellationis triplex &. Alia q. fit in
una dictione p. m. i. p. aliter plura
significante. ut in haec voce, canis.
2. 2^a q. fit in una voce vel dictione,
q. unum p. m. i. p. aliter et fortiter fig. cat.
alteram vero metapherice. si cum haec
vestra violet; p. m. i. p. aliter fig. cat. aliter
videndi p. m. i. p. aliter: met. aphorice vero
fig. cat. p. m. i. p. aliter. Ex quo
formari pot. talis paradoxus. s. yd.
Quid q. d. videt tott os, sed p. m. i. p. aliter videt
3. s. yd. p. m. i. p. aliter tott os. 3^a appellationis p. m. i. p. aliter &
q. p. m. i. p. aliter ex diversis conjugatis, q.
alteratur genus accidentia partim
orans, ut q. emm. surgebat stabat,
sedens surgebat, s. yd. sedens stabat.

Amphibologia. 2. Fallacia Amphibologia & Deceptio
q. dem. p. m. i. p. aliter ab una et eadem
orae diversa significante. si ut n.
appellatio p. m. i. p. aliter or. eo, q. p. m. i. p. aliter
eadem dicitur vel rex plura s. yd. cet
sic

si amphibologia ex eo qd p[er] se
eadem orat[io]ne plura figit. It[em] p[er] se
eandem, ad diff[er]ent[em] orat[io]nem, q[ui] comp[ar]at[ur]
et d[ist]incta plura figit.

Cum app[ar]entibus in hac fallacia
Veritas orat[io]nis plura figantur.

Cum vero Defectus & Diversitas sig-
nificatorum.

triplex est species huius fallaciae.

1a q[ui] p[er] se orat[io]ne ex eo qd una orat[io]ne p[er] se
in plura plura figit manente eade[m]
constructi[on]e p[er] diversam habitudinem

non obstructam sicut hoc orat[io]ne,
liber Art[is]; licet p[er] eandem istud n[on] d[icitur],

si res eadem modo obstructa p[er]
diversam habitudinem obstructam

inversa figit. ut n[on] intelligi hoc
orat[io]ne, vel sicut habitudine est ad eam,

vel p[ro]p[ri]e ad p[ro]p[ri]e dentem, ad formam
satis p[er] se orat[io]nem. Quisq[ue] est Art[is]

p[ro]p[ri]e at Art[is], iste liber & Art[is], q[ui]
p[ro]p[ri]e dicitur at Art[is]. non sicut ista q[ui]nta,

q[ui]a in maiori orat[io]ne habitudo p[ro]p[ri]e dicitur
et p[ro]p[ri]e in omni habitudo ead[em] ad
est.

Et spes

Amphibologia
triplex.

2. 2a species Amphilogia e qua puenit ex
 eo quod una oratio fiat pluribus pp diversa ordinem
 partium, ex eo q una dicitur pot estri unum aliam,
 transitive vel intransitive. sicut qto
 do, quidam videt abys hoc videt,
 sed alijs videt eorum non qto eorum
 na videt. non fertur, qd illa dicitur
 inuenio modo construit unum alius par,
 tily.

3. 3a species e, quae puenit ex eo, qto
 una oratio figiat principaliter unum,
 aliud vero metaphoricè. sicut hoc
 oratio, lity arat: principaliter figant
 expressionem terrarum, metaphoricè amisti-
 onem opio. Et formatur talis parali,
 qtoq. qtoq lity arat terra feris,
 dicitur, sed qto in docilis docet lity ara,
 tur, qto qto in docilis docetur, terra
 semiditur. non fertur pp q dicitur
 multipliciter.

Fallacia Compositio-
 nis.

Fallacia Compositionis e eorum
 q debent videri di falsa vno.
 Cuius apparetur e oratio singulari, habens
 identitatem in materia unum oratio com-
 positio f.
 Cuius

Cuius defectus
 potest et dicitur
 quod e
 sicut in com-
 posicione
 fallacia
 compositionis
 laici, sicut
 refertur pro
 compositione
 singulariter
 fallacia
 eorum, ubi
 diversa fig-
 et multas
 inuenit in
 sit accenti
 Cuius apparetur
 dicitur to
 Cuius defectus
 efficitur
 et formalis
 unum cum
 unum qto

Caſa defectu & Inverſitas ſenſu compo-
ſiti et dicitur. Et ſicut quod ratio ali-
quae vere in ſenſu dicitur, et fal-
ſa in compoſito ſenſu, tunc & falſa,
etiam compoſiti oris.

Fallaſia diſſimulatio eorum quae dicitur
componi, ſubſta dicitur. Haec dicitur fal-
laſia, ſicuti poterunt intelligi et cog-
noſci ſi ea quae ſuperius de ſenſu
compoſito et dicitur dicitur ſunt,
ſiligenter inſpiciantur.

Fallaſia Acenty & decepti & pueniens ex 5. Fallaſia Ac-
centus. Fallaſia Di-
viſionis.
et quae aliquo dicitur dicitur ſimul & plura
diverſa ſigunt. Volunt idcirco decepti, pueniens
ex multiplicitate ſigdem dicitur oris ſimul
diverſum modum pferendi, quae et quae plura
ſit acenty ex gratuita pferendi et.

Caſa apparenſis huius Fallaſiae & unitus
dicitur ſimul pferendi ſenſum.
Caſa defectu & Inverſitas ſigentem, quoniam
efficit diverſitas acenty ſenſu pueniens
et formalis talis parallelismus, qui lignos
venas curvy in dicitur, Ricta lepores,
venas curvy in dicitur.

Fallaſia

Fallacia figur.
v. 6.

Fallacia figurata et dictionis e sumi.
titulo unig dictionis ad alteram penes fina-
lem terminatam in parte non idem significante.
Et format talis paralogismus. Qualis cum
e Musa, talis e Picta, onusa e generis
feminini, go et Picta est generis form.
Et huc fallacia sumit genus proprietates
grates.

Causa unig fallacia e sumitudo vocis,
sicut terminatam;

Causa defectus e diversis modis figendi.

Potest et talis fallacia accidere sicut proprie-
tates logicas, ut si diceret, quod quod sumit
comedisti, carnes crudas comedisti. go car-
nes crudas comedisti. Fallacia e ex-
tra mutat potu pulchra, in se dicentem
qualitatis, unde sequitur nulla.

Fallacia extra
dictionem. 7.

Fallacia extra dictionem
sunt

Accidentis. i.

ja e fallacia accidentis, que deceptio
ignemans ex eo, quod aliquid figit simile
libri. eorum, quod sunt ad equaliter per
accidens amia; si diceret unig. aut e quia.
dixit huc e aut, go huc e quod unig. p.
non in for, ya aut ni ante potu sicut
sicut sicut ni glia sicut accidens.

za fal

za fallacia
sumitudo
v. 6.
Picta
onusa
feminini
genus
form.
Picta
est
generis
form.
fallacia
sumitudo
v. 6.
Picta
onusa
feminini
genus
form.
Picta
est
generis
form.
fallacia
sumitudo
v. 6.
Picta
onusa
feminini
genus
form.
Picta
est
generis
form.

za fallacia
sumitudo
v. 6.
Picta
onusa
feminini
genus
form.
Picta
est
generis
form.
fallacia
sumitudo
v. 6.
Picta
onusa
feminini
genus
form.
Picta
est
generis
form.

3a fallacia e dicti solum quid, ad dictum 2
 simpliciter. Et contingit hae fallacia
 hunc qd e dicto solum quid p dicit ad
 dictum simpliciter.

Solum qd ad
 dictum simpliciter.

Dictum solum qd e dicti p dicit dimis,
 quia vel sunt deter minae accepta,
 ut, alio solum dentes.

Dictum simpliciter, e dicti p dicit
 absolute sumpta absq, vella deter minae,
 ut alio apparetur.

Cae convenienter hinc fallacia e generi.
 contra dicti solum qd ad dictum simpliciter
 Cae d e qd e dixerit qd hinc rei.

Et for malis Pervalyismy. Attriqst
 alio solum dentes, qd Attriqst e alio non
 sequitur.

3a fallacia e Synocantia Eleu
 hi. qd e decipit qd am in quo infest
 qd ad determin aliter q, tu non e qd ad dicit.
 rium. Elenchte sylogy Contradictio,
 rig, de eadem res q, vere e eadem solum ora.
 Contingit a. hae fallacia qd ad dicit qd
 alio infest aliter, q, tu non e qd ad dicit,
 rium, e q, vel non hinc, qd qd, vel non
 maneat eadem res solum ora. Et qd sequent
 hae fallacia habet pt qd hinc, quod hinc
 leges qd ad dicit omis supra data non for;
 manentur. Ut si dicitur, si hoc in stanti
 manet

manus mea & clausa, in hoc instandi
 mensura mea & clausa, quod manus mea
 nec & clausa, nec & clausa. nec instandi
 quod non fecerit idem Kempf.

¶ Ad fallaciam & peritiam omnis primus,
 quod & contrahit tunc, quod & contrahit
 debet perari sumit in primis, vel fallax,
 cui peritiam primis & deceptio per,
 mensura ex eo quod deprimis utem ad peritiam
 sui inquit sub alio vocabulo, ut si vellem per
 re, hanc curere, di cerem sic, aut rate curis, quod hoc
^{inquit, referam, non primis}
 ¶ Ad fallaciam & consequentis et deceptio
 peritiam ex eo quod consequens estimat
 ero sicut idem cum ante, ut si di ceretur,
 hoc &, quod ante, ante hoc &. nec ultima
 non fecit. Et de his supra.

¶ Ad fallaciam & Non eam ut eam
 Et sit tunc quod inter primas ex per
 sequitur quod peritiam quod peritiam ut eam,
 tunc peritiam. Et sic & non eam ut eam.

¶ Ad fallaciam & plurimam ~~peritiam~~ interrogantur
 ut unum peritiam hoc, quod ad plures inter,
 reges peritiam una respondo: ut si quod
 afingit & lapis tunc aut? committit fallaciam
 plurimam ut unum; sed hanc fallaciam facile
 poterit vitari si quod situm velut dicit dantur

et ad peritiam
 hanc eam
 Et hanc
 Nota su

et ad singulas respiciuntur inata origo,
 trā eorum.

Et huc de Dialectis substitui
 dicta sufficiunt.

et ostendit
 quod manent
 a. nu. tunc
 ugg.

si omis primis
 do ythia
 nis, nel. folla
 de cepis qu
 tem ad pte
 si nullum qu
 trā curū, go
 tel. de cepis
 enus offmed
 ti di crechur
 huc ubi mē

ut car
 s. ox. by
 mēt ad es
 cān ut cū
 s. foberrigū
 elus mēt
 M. Grand.
 huc fultū
 uis facile
 in dand
 d